

Nisal Khan
PHOTOGRAPHY
+92-306-5005600

لوہر قدی انجلی

پورانندی کوونکی سیدادریس سادات

ناول
Ketabton.com

"دوہمہ برخہ"

داچی سادات کتابتون کی ڈیرو ورونو پھ دی کتاب پسی تنگ
کرم نو اخر می هم درته راور سادات کتابتون کی حانونه
هید کری او ددا پول کتابونو خخه خوند واخلی
دسادات اثار

رنخور خامار

دسپین غر زخمی مرغی

دتورخم لار او واده

دبھلول نصیحتونه

درنخور خامار دوهمه برخه

<https://chat.whatsapp.com/KwBk2N7x2EzKdT3L9ENDu9>

وراندی کوونکی: سید ادريس سادات

!د سهار لمر په را ختو و؛

د جمعي په ورځ به دوکان ته وخته تللم د دوکان په پاکولو
بوخت وم چي ملگري بارکزي غږ را وکړ
احمد نه نن لږ وخته کور ته ځو د سيند تر غاړی به له ملگرو
سره بندار وکړو

بارکزی چي د راز او نیاز ملگری مي و او په يو کلي کي مو
کور و، نو ما هم د هغه غوښتنه ومنله او ورته مي وويل
سمه ده چي استاد مي دوکان ته راغی د وخته تگ اجازه به
تري واخلم خو هغه پاچا ته هم زنگ وکړه چي هغه هم راشي
!چي څو شپي مو سره خندانه تپري سي

.ويل يي سمه ده چي زه او ته روان شو هغه ته هم زنگ کوم
له زياتو سپارښتنو او روغ پر وروسته مي بيا د دوکان په
پاکولو بوخت شوم، څو شپي به تپري نه وي چي استاد مي
دوکان ته راغی

استاد به مي ځکه دوکان ته نا وخته راتله ځکه چي د اهل
سيک مذهب ټول پيروان تر ناوخته په خپل درمسال کي د خپل

مذهب مراسم تر سره کوي

استاد به مي يو عادت درلوده چې سهار کي به يي له چای
خښلو مخکي خپل مذهبي غبرونه چې د بېلابېلو د هماغه
مذهب د علماوو په غږ به ويل شوي ول اورېدل او تر مخ به
يي د دود امير يو ډکي هم لگوه، د همدې شپانو په تيارولو
بوخت و، هو يوه خبره بله دا هم چې اهل سيک تر زياته د
شگوم په نامه د يو دستور سخت کلک پېروان دي هغوي په
سهار وخته کي تر ډېره غوصه او داسي يو کار نه کوي چې د
دوي په ذهن دي فشار راشي او دوي دي ذهن نا ارامه کړي
د همدې موقع څخه په استفادي مي د وخته تگ غوښتنه ترې
وکړه، کور يي ودان ځيني وخت به يي زما خبره منله، راته يي
ويل چې کله د غرمي لمانځه ته تللي ماته يو زنگ وکړه يا زه
درته زنگ کوم بيا دوکان بند کړه او لاړ شه

تر ډېره به استاد راسره دوکان کي نه و زه او کوچني ظاهر به
کېناستو او شاگرد يي به مو په پوره باور او صداقت کوله
ظاهر کوچني ماشوم و کله به چې د جمعي ورځ وه نو تر ډېره
به د درمسال په کوڅه کي د پېرېدونکو شمېر کم و نو د به د
لوبو کولو غوښتنه را څخه کوله

په همدې ورځ مي د کوچني ظاهر غوښتنه ومنله زما په فکر
يولس يا دولس بجي به وي په کوڅه کي د دوکان ترڅنګ مو
د کرکت د لوبي په کولو پيل وکړ ترڅنګ همسايه دوکان کي

شاگرد حفيظ ته مو غږ وکړ هغه هم له مونږ سره په لوبو
کولو بوخت شو. لوبه مو بڼه گرمه روانه وه چې دوکان ته
مو د يوې شني څادري والا جيک قدي انجلي راغله په سترې
خان مي ورمنده کړه.

امر وکړه څه مو پکار دي؟

امر نه دی هی

امر وکړه څه مو پکار دي؟

امر نه دی هیله ده یو کریم او د دېرش روپو کورکمن می پکار
!دي

سمه ده کریم او کورکمن می په پلاستیک کی ورته واچول خو
له ورخطایې می د دېرش روپو کورکمن پر خای د پنخوس
😊 روپو کورکمن په تله کی اچولی و

سخت ورخطاوم خو دا خبره می هم په ذهن کی وه چې خدایه
😊 دا بنده به دی په دا بنکلی غږ او لور قد څه رکم بشر وي
کله چې تله راته یې وویل د دوکان کارت دی راکړه که کریم
دی خراب و بېرته یې در لیرم، خان سره می زړه کی وویل

احمد ا بچيش كار دي وسو 😬 ما ورته د دوکان د کارت تر شا
خپله شمېره هم وليکله او ورته مي وويل دوکان کي تر ډېره
استاد را سره نه وي نو ځکه مي خپل د فون شمېره درته هم
ولیکله که کریم خراب و نو که خپله نه راتللي نو له کارت
سره يي د چا په لاس را وليږه
لور قدي انجلی ته مي په تلو تلو کي د پيسو د نه ورکولو
خواهش هم وکړ، خو له يوي لنډي مني ورسته يي پيسي
راکړي او لاړه

له شا مي لکه يو مات انسان ور وکتل، داسي احساس مي وکړ
چي بڼه کلونه مو سره تېر کړي وي او اوس راڅخه ډېره لري
روانه ده

خو ذهن دي په يوه ثانيه کي به ډېر ځله په يوه خبره له
بېلابېلو اړخونو فکر کوي زه هم همدغه وس وسي نيولی وم
کله به مي فکر وکړ چي خااا له تا خو دي مشر ورور هم شته
اڅه به څنگه شي؟

کله به مي يو دم فکر بدل سو له ځان سره به مي ټکان وخوره
چي خدای خبر دا به څه رکم انجلی وي اسي نه لکه ايما
غوندي بدرنگه وي غږ خو اسي هم د انجونو بنايسته وي
نو 😊.

کله به مي وويل که د مور مي خوبنه نسي بيا؟ 😬

کله به مي وويل خدای خبر که په مونږ غریبانو خپل بوتان
هم سم کړي

په همدې سوچونو کې وم چې کوچني ظاهر غږ را وکړ له غږ
سره يې يو دم د مينې له غرق خوبه را ويښ شوم هغوي مي
په ځان پو نه کړل خو که رښتيا ووايم په کوم شوق چې مي د
کرکت لوبه پيل کړې وه بيا ځلې يې هغه خوند نه و، سخت نا
ارامه وم د انتظار شېبې مي شمارلې چې کله به زنگ را
وکړي

ښه پوهېدم چې ورکړی کریم خو مي بدل نه دی خو بيا مي هم
همدا سوال کوو چې کاش ربه کریم يې خوښ نسي او يا
خراب وي 😬

کوچني ظاهر به بيا بيا همدا يوه پوښتنه کوله چې استاده ښه
خو به يې؟

ظاهر کوچنی و په دې نه پوهېده چې مينه څه؟ او زما هم
لومړی ځل و چې يو نا ليدلي کس راڅخه په خپل تش غږ له
سينې زړه وړی و

😊 ظاهر ته به مي وويل ښه يم څه خبره نسته

لوبه مو بس کړه څو شېبې په فکرونو کې ډوب دوکان کې
کېناستم يوه نيمه يا څه باندې همداسې به وې چې د استاد له
شمېرې مي موبایل ته زنگ راغی، کله مي چې تېلفون اوکي
کړ د دوکان د بندولو خبره يې وکړه

ما هم دوکان بند کر بارکزي ته می غږ وکړ او د کور په لور
روان شو.

خپل ځان راته څه بڼه نه بنکار کېده په لاره څه بل ډول روان
وم داسې فکر می کاوه لکه سینه کې چې زړه نلرم

په لاره څه بل ډول روان وم داسې فکر می کاوه لکه سینه کې
چې زړه نلرم.

له سرک د تېرېدو په حال کې وم چې یو موټر هرڼد وکړ د
هرڼد له غږ سره می ځان او ذهن یو ټکان وخوره بارکزي له
لاس را کش کړم ویل یې بڼه یې؟

له هغه به می خبره نه پتوله ورته می وویل صوفي بچپش نن
سخت بی تابه یم ځان راته داسې بریښي لکه سینه کې چې
زړه ونلرم.

د همدې خبرې په کولو موسکې شو ویلي احمده بچپش لکچې
لیونی شوی یې څه کیسه ده؟

د لوړ قدي انجلی په اړه می ورته وویل، هغه له ما څخه مخکې
په بازار کې څه موده پاتې شوی و نو لږ څه چالاکه وو ډاډ
یې راکړ ویلي خدای مهربانه دی

په کیسو کیسو او قدم قدم روان و دا شېبه فکر کوم دوه بجې
به وي یا دوه نیمې به وي، د گل کریم پمپ ته نژدې و چې
فون ته می له نا معلومي شمېرې زنگ راغی

جیب ته می لاس کړ، تېلفون می را وویست او په سترې غږ
می د سلام په کولو ځواب ور کړ.
خو له هغه لوري هېڅ غږ نه راتله په بیا بیا می همدا غږونه
کول.

که زما غږ اوري ستا غږ نه راځي فکر کوم څه ستونزه ده
څو شېبې می همدا خبرې تکرار کړې، خو تېلفون می چې
وکاته له هغه لوري بند شوی و ما له ډېر فشاره بند تېلفون ته
چغې وهلي وې.

بارکزي په ټوله لاره را پورې خندلې، خو دومره نه و پوه
چې زه د انتظار سختې تې نیولی یم او ذهن یې راته گډ وډ
کړی دی.

څو شېبې به تېرې نه وې چې بیا له هماغې شمېرې زنگ
راغی په ورخطا خان می زر اوکې کړ مالی خدای مکره بیا
بند نه سي.

د تېر په څېر می یو ځل بیا سلام وکړ له لږ ځنډ وروسته د
یوې انجلې په غږ می د سلام ځواب راکړ شو.
کله می چې دغه غږ د تېلفون له لارې سپیکر مغز ته دننه شو
بیا می هماغه شېبه او هماغه لور قد مخ ته ودرېد کوم می
چې په اول ځل لیدلی و.

زر می فون بند کړ د بارکزي په اوږه می لاس کېښود څو

شېبي په خپل حای ودرېدم بارکزي ته مي وويل بيا هماغه غږ
و د کوم غږ له لاسه چې نن گرمي تبي نيولی او ستړی يم
خو هغه به بيا بيا ډاډ راکوو، ورخطا او ډار شوي حکه وم
چې دا مي لومړی حل و چې له يوې انجلۍ سره د مينې په
نوم د يوې رشتې د پاللو په لټه کې يم او نه مي له دې مخکې
انجونو سره موبایل کې خبرې کړي وې
بېرته مي ورته زنگ وکړ زما شمېره يې اوکې کړه ورته مي
!وويل بېننه غواړم خو ملگري مي راغلل نو حکه مي بند کړ

بېرته مي ورته زنگ وکړ زما شمېره يې اوکې کړه ورته مي
!وويل بېننه غواړم خو ملگري مي راغلل نو حکه مي بند کړ
!ډېره هوښياره او چالاکه وه، ويل يې مشکل نسته
ور زياته مي کړه څوک ياست؟
ويل يې ته د هندو هغه شاگرد يې؟
د دې خبرې په اورېدو مي په کرس کرس وخنډل ومي ويل هو
!احمد يم امر وکړئ
ويل يې خواهش کوم امر نه دی !په دې خاطر مي زنگ وکړ
چې نن مي تاته ويلي ول که کريم دې خراب او يا بدل و نو
بېرته يې در ليرم خو دلته مي د تره لور وکاته ويل يې بڼه دی
.ما ويل صبر چې درڅخه مننه وکړم

د منني په خبره مي زړه لږ را ټول شو ورته مي وويل کور مو
ودان خو د همدې دوه درې خبرو په وخت کې داسې خوله
شوي وم لکه يو وپړېدلی غل
په ټکني غږ مي ورته وويل
څه څه څه خدمت نور شته؟

ويل يې کور ودان

ټېلفون مي بند کړ له خوشحالي مي لکه يو شوخ ماشوم اخوا
دېخوا ټوپونه وو هل بارکزي ته مي وويل بچېش زنگ خو يې
را وکړ خو چې اوس بېرته زه ورته په کومه بهانه بيا زنگ
وکړم؟

تر کوره مو ډېرې مشورې وکړې خو هغه راته وويل شپې چې
کور ته لاړې د کوم ملگري د شعر يو بيت ورته وليږه چې څه
کيږي.

په همدې خبرو سره سره کور ته نږدې شو هغه خپل کور ته
لاړ، زه خپل کور ته خو کله چې د کور په دروازي ور ننوتلم
مور ته مي سلام وکړ له سلام سره يې سم راڅخه پوښتنه
وکړه.

زوی جانه ناجور خو به نه يې څنگه دې رنگ تک زير دی؟
ورته مي وويل نا نا مور جاني شکر بڼه يم فقد نن د کوچي
کاکا له زوی سره پياده له بڼاره راغلم لږ ستړی يم نور څه
خبره نسته.

خو شېبې مي له مور جاني سره کښاستم بارکزي زنگ وکړ
ويلي د سيند تر غاړې راشه ټول ياران ناست يو د مور جاني
په اجازه د يارانو خواته لارم تر ماښام قضا مو بڼه بندار وکړ
او بېرته کور ته راغلو.

د ماسختن لمونځ مي وکړ ډوډۍ مي وخوړه غوړۍ مي په
غوړونو کې کړې راډيو مي چالانه کړه ار جي قاسم ايمان په
خپل خواږه غږ همدا يوه خبره کوله سلام زه ار جي ايمان يم
!تاسو نين تي ون پوښت تري اف ام اورئ
د راډيو په اورېدلو بوخت وم چې د مسج خبره مي را ياده شو
زر په خپل بستر کې کښاستم د ذهن او زړه په مشورې مي
لومړۍ پېغام داسې کړبڼې ور وليږلې
!سلام ستا دې سهار پخپر وي احمده

د پېغام په ليدو سخت خوشحاله شوم وړه مسکا مي وکړه
بېرته مي ځواب لږ وځنډوو فکر مي دا وو چې شک يې لا ختم
شي چې زه يې هره شېبه په انتظار ناست نه يم، دوه يا درې
دقيقي وروسته مي ورته وليکل

کور ودان ستاسو دې سهار پخپر وي شپې مي درته پېغامونه
وکړل ځواب دې را نکړ فکر مي وکړ چې زما خبرې حتماً
درباندي بدې لگېدلي دي نو ځکه سهار مي بيا پېغام په دې
خاطر وکړ چې خفگان مو سره ختم شي تاسو زمونږ د دوکان

ڳاک یاست خدای مکره زره کی موڅه خبره رانسی؟

نا نا احمده! هیله کوم تاسو داسی کوم څه بد خدای مکره نه
دی ویلی چې زه دی پری اندېښمنه او خواشینی سم چې
ځواب دی در نه کرم، شپې می موبایل کی چارج ختم شو نو
!حکه می ځواب درکولی نشو بېننه غواړم

هیله کوم د بېننی وړ نده زه اندېښمن وم فکر می کوو چې ته
خفه شوی نه ووسی خیاا تېره سه تری یوه هیله کوم خدای
دی وکړی چې ته خفه نسی دا نامعلوم غږ راته بڼه نه
بنکاري ته دا څوم ځل دی راته په پیغام کی په احمد سره غږ
کوی که وویاست زه درته څه نوم واخلم؟
نو ستا نوم احمد دی حکه درته احمد وایم که کوم مشکل وی
نور به یی نه وایم

ناا ناا داسی کومه خبره نده ته ډېر بڼه کوی همدا می نوم دی
کور دی ودان چې ته می نوم اخلی خو ستا د نوم په اړه می
!وپوښتل کاش بده درباندي ونه لږیږی

خیاا کوم مشکل نسته زه خو څه نه کمیرم که ته راته نوم
واخلي اصلي خبره دا ده چې په دی ټولني کی منفي فکرونه

اڀر دي ستا خبره مي درک ڪرہ زما نوم حنا ده

خيا اڀر ٻنہ حنا، خو هغه ورخ چي دوکان ته راغلي سخته
ٻپرہ دي درلودله فکر کوم کور مو لري دي؟

! هو کور مو لغمان کي دي

خياا نو دلته دي ڇه کول؟

.تره ڪرہ راغلي وم نو ڇڪه مي ٻپرہ درلودله

دنده هم لري فکر کوم ڇو ڪتابونه خو در سره ول لکچي
پوهنتون کي استادہ يي؟

احمدہ !تاته به ڇه ٻنڪارم چي کومه دنده لرم؟

ولا په غيب کي ڇه ووايم خو ڪه رڀنتيا خبره وي له چالاڪي
خو راته د کومي رسني ژورنالسته ٻنڪاري
هيله کوم زه اڀري پوڀنتي کوم چي خفه نسي ڇڪه ڇيني
پوڀنتي مي ستا شخصي ژوند پوري وکري

نا نا داسي کومه خبره نسته ما هم خوبنتل سره وپېژنو تېره
ورخ ستاسو بڼه چلند زياته خوشحاله کړم خوبنه يم چې سره
!ملگري شو نو لازمه ده چې سره وپېژنو

خو احمده دا د ژورنالستي خبره دي په اول کي داسي راته
بنکاره شوه لکه بڼه مي چې په اړه معلومات ولري

نا حنا د معلوماتو خبره نده خو ستا په بنکلي غږ داسي
چالاکي له ورايه دا بنکاره کوي چې حتماً يا استاده يي او يا
له کومي رسني سره کار کوي نو حکه مي وپوښتل

له رسني سره کار نه کوم او نه استاده يم خو د ننگرهار
پوهنتون د ژورناليزم پوهنځي د دويم کال محصله يم

خا ډېر بڼه، خو زما خبره تر ډېره سمه وه ومي ويل حتماً به
ژورنالسته يي

هو احمده کله چې په لومړي پوښتني کي دي ژورناليزم نوم
واخيست فکر مي وکړ لکه مخکي چې دي ليدلي ووسم

هههههه نا هغه مي هسي له خپل فکره وويل ستا د چالاکي په

لیدو.

له بارکزي مي زده کړي ول چې انجونو سره بايد تر ډېره خبرې ونه کړي ځکه هغه شکمنه کيږي چې دا لکچي بڼه اوزگار خپل دی او همدې ته ناست دی زر مي پسې بل پېغام وکړ.

حنا ډېره بېننه غواړم استاد مي راغی ستا به هم کار وي بيا وروسته درته پېغام کوم له پېژندگلوې دي خوښ شوم مننه چې سره ملگري شو.

ما فکر وکړ چې اوس به ووايي چې .له دي وروسته بيا . لاندینی کرښی دي {{{ما فکر وکړ چې اوس به ووايي چې

نور پېغام ونه کړي، خو برعکس خبره يې وکړه. سمه ده احمده ستا په ملگرتيا هم خوشحاله شوم بڼه شوه چې سره مو معرفت وشو خو چې کله اوزگار شوي د خپل ژوند په اړه که راته ووايي مطلب تاسو له کوم حای څخه ياست؟

د پېغام په لیدو سخت خوښ شوم، هغه ستړياوي او خفگانونه چې له پېغامونو مخکې مي په اوږو پراته ول داسې احساس مي وکړ چې هېڅ نسته او په ژوند کې مي خفگان تېر کړی او

ليدلی نه وی

ببرته می ورته پیغام ونه کر له خپل های خخه پاڅېدم یوه
وره مسکا می وکړه
په چوکی کی کیناستم، استاد می غږ را وکړ

احمدہ بچپش څنگه دی مسکا وکړه مخکی خو زخت خفه
وی؟

استاد می ارجیت سنگه نهایت بڼه انسان و کله به چي خفه وم
سخت به راته دردېده زما د خوبنی لپاره به یی تر ډېره
کوشش کوو چي ترې خفه نسّم، خو هغه هم ځوان و او ما هم
نوی په ځوانی قدم ایښی و کله کله به مو سره خفگان راته
خو د اهل سکھ مذهب تر ډېره پیروان په زړه کی کینه نه
ساتی.

استاد می ارجیت سنگه نهایت بڼه انسان و کله به چي خفه وم
سخت به راته دردېده زما د خوبنی لپاره به یی تر ډېره
کوشش کوو چي ترې خفه نسّم، خو هغه هم ځوان و او ما هم
نوی په ځوانی قدم ایښی و کله کله به مو سره خفگان راته
خو د اهل سکھ مذهب تر ډېره پیروان په زړه کی کینه نه
ساتی.

ډېر خفگان یی د یوی ورځی تر ماښکړه وی ډېر زر پخلا

کیري.

ورته مي وويل نه استاده کومه خبره نشته هسي يو کار ته مي
زړه خفه وو خو شکر هغه کار وشو. همداسي ورځ تېره شوه
تر ماښامه مي ورته پېغام و نکر کله چي کور ته لاړم ډوډی
مي وخوړله لمونځ مي وکر خو چي ویده کېدم د پېغام د ځواب
په اړه مي بڼه فکر وکر چي څه ډول ورته ځان معرفي کړم
زه کمبخت له کوچني والي په کلي کې لوی شوی وم ساده ګک
وم لومړی راتګ مي همدې درمسال ته و، نو په دې ډېرو نه
پوهېدم چي انجونو سره سړی څه ډول خبرې بايد وکړي فکر
مي دا وو چي بيښي د کليوال شک را باندې ونه کړي ځکه د
نن سبا انجونې بازاراي خلک سخت خوبنوي. مالي که اړیکه
جوړيزي يا نه خو که خبره سوه چي شی چندان په مينه نه
پوهيزي ايسته به مي ډېلت کړي
خو زړه مي وکر ورته مي وليکل
!سلام حنا

تا پېغام کړی و خو بيښي اوزگار نشوم چي ځواب يې در کړم
!.هيله ده خفه سوې نه ووسي
زه احمد موسی خپل يم اصلاً له لغمان يو خو له تېر څو کلونو
راهیسي په همدې ننگرهار کې مېشت يو بنونځي مي تر
دولسم صنف پورې د خپل کلي په يو بنونځي کې ویلی خو
اوس په التقوا پوهنتون کې د حقوقو پوهنځي د قضا خانګي د

دويم سمستر محصل يم
خو ساعته مي انتظار وکړ خو خواب يې را نکړ
خوب نه راتله د مجردی ژوند و په حجره کې به ویده کېدم
اېمپيټري مي را واخيسته او
سندره مي کراره کراره چلانه، ته صبر کومه سندره وه ... هو
رېښتيا دغه سندره تيار سر کې وه

چې په ما مېنېډې زه اوس ګرځه ليوونی
چې په ځان نه پوهېډې ځا اوس ګرځه ليوونی

نه پوهيږم چې د چا په غږ به وه خو اوس مي بيښي په ياد نه
دي هغه پخوانی خونده مو نسته اوس هغه خدا گاني، هغه
مستي بس مسلمانانه ژوند و تېر شو نو
تر ناوخته ورته غوږ وم همدا مي بيا بيا اورېدله په سوچونو
کې ډوب همداسې خوب وړی وم، سهار مي د پلار په غږ را
ويښ شوم پلار جان به مي وخته را پاڅولم چې لمونځ هم
وکړم او تمرين ته هم لاړ شم دهغه سخت لوی ارمان و
سهار مي د پلار په غږ را ويښ شوم پلار جان به مي وخته را
پاڅولم چې لمونځ هم وکړم او تمرين ته هم لاړ شم د هغه
سخت لوی ارمان و چې زوی يې قهرمان ووسي له ما مخکې
مي مشر ورور د پهلوانی بڼه لوبغاړی و وخت نا وخت به مي

پلار سره د هغه د لوبو لیدو ته تللم همداسې تره می هم، خو کله چې له مشر ورور می د یوې ناروغی له امله ورزش پاتی شو نو د پلار سترگی می ماته وی چې د زدکړو ترڅنګ باید دهغه ذوق هم وساتم هر سهار به یې وخته لیرلم ترڅو تمرین وکړم ان کله کله به خپله هم را سره تله

زه هم پاڅېدم لمونځ می وکړ د د ورزش بیک می اوږې ته واچوه په زنگیدلي خان له کوره ووتلم په لاره لاره می د حنا له لوري شپني پېغامونه چې زما له ویده کېدو وروسته یې کړي ول ولوستل

سخت خوښ په دې وم چې په لومړي پېغام کې یې راته لیکلي ول چې احمده. خوښ په دې وم چې په لومړي پېغام کې یې راته لیکلي ول چې احمده

ډېره بېننه غواړم شپې لږ وخته ویده کیرم په دې خاطر چې سهار وخته بیا پوهنتون ته ځم نو شپې ستا پېغامونه راغلي ول سخته خواشینې وم کله چې سهار وخته وینه شوم ځواب می در کړ دا دویم ځل دی چې ستا پېغام ته په وخت ځواب نه درکوم هیله ده خفه شوی نه وسي

احمده ته څو بجې پوهنتون ته ځي؟

کله مي چي د حنا پېغامونه وليدل حواب مي ور نه کړ.
سهار وخته و ما ويل پوهنتون کي به وي هسي نا مزاهم شم
ورته خو د ساعت هره ثانيه راباندي لکه ساعت او هر ساعت
يي لکه کال تېرېده، کله چي د غرمي دولس بجي شوي نو له
حان سره مي وويل نن بايد ورته د ميني اظهار وکړم.

خو څنگه؟

څه بايد ورته ووايم؟

لومړی بايد له کوم حای پېل وکړم؟

اوف ډېره سخته وه ډېر مي زړه وکړ خو هېڅ نه کېده چي دا
خبره ورته وليکم چي حنا زه له تا سره مينه لرم ما ويل هسي
نا تېلفون راباندي بند کړي او نور پېغام ته هم حواب را
نکړي، اوس خو بڼه ده وخت نا وخت حواب راکوي او د پېغام
په ليدو او لوستو يي سکون اخلم که دا خبره ورته وکړم
هسي نا له دي هم بي برخي شم.

ورځي تېرې شوي خبره ان تر جمعو او مياشتو اوږده شوه.
هره ورځ به مو په ساعتونو ساعتونو پېغامونه کول حنا د يو
ملگري په شان گنلم او ما ورته د خپلي ريښتيني ميني او هغه
درد چي د حنا د نشتون له امله زما په حان تېرېده نه شو

ويلی.

د خپلې ريښتینې مينې او هغه درد چې د حنا د نشتون له امله
زما په ځان تېرېده نه شو ويلی.

يوه ورځ مې ورته په پېغام کې وليکل حنا يوه خبره درته
وکړم؟

! هو احمد ا ولي نا هيله کوم ووايه

حنا خو کېداسې چې ستا د منلو وړ نه وي، خو حنا نور نه
کيږي زه نشم کولی هغه خبرې چې بايد له اوله مې تاته کړي
وای په زړه کې وساتم

واقعا ډېره سخته ده کله چې يو چاته د مينې اظهار کوي، خو دا
سختي مې په ځان ومنله او زړه مې لکه غر غټ کړ، زه د
زړه سره په مشوره کې وم چې د حنا له لوري پېغام راغی.

احمد ووايه، ورخطا دي کړم، يو خو پېغام زر زر نه
کوي. ووايه داسې څه دي چې تا تر ننه پورې ماته نه دي
ويلي په زړه دي ساتلي او ويلی يې نشي؟

زه نو له ډېرې ورخطايې سخت رپېدم پېغام مي هم نشو کولی
سخت خوله وم، خو زړه مي وکړ او په رپېدلو گوټو مي ورته
،ولیکل چې

! حنا مينه در سره لرم

هغه ډېره تکړه وه په لیکولو کې، د مینې له خبرې سره یې زر
پېغام وکړ لیکلي یې ول

احمد ته بڼه یې؟

ستا خپلو خبرو ته فکر دی چې ته څه لیکي؟

!لومړی دی خپل پېغام وگوره چې تا څه لیکلي

د مینې خبره داسې اسانه نه ده خو نه پوهیږم چې تا څنگه دا
خبره وکړه؟

گوره احمد تر نن ورځ چې زه له تا سره کوم پېغامونه کوم د

یو ملگري فکر درته کوم خو ته څنگه داسې کولی شي؟

احمده قسم په رب که ما له تا دا تمه درلوده چې ته دی داسې

خبره وکړې که پوهېدای نو له اوله مي در سره اړیکه نه

اوردوله.

هو خو یوه خبره په یاد لره چې تر ننه په دی خبره هیڅوک

خبر نه دي ان زما دراز نږدې ملگري هم

زما پلار وفات شوی زما او زما د کورنی پالنه زما د ورونو په لاس کی ده که کوم ورور می په دی خبری خبر شول نو، نه به تاته بنه وی او نه ماته هیله کوم بیا دا خبره مه کوه او بله دا چی ستا شمپره می دیوی صنفی په نوم په تېلفون کی ثبت کری ده او هر پیغام دی له لیدو وروسته پاکوم که په دی هم خبر شول چی دا دیو هلک شمپره ده نو یو خدای پوهیږی چی څه بدی ورځی به وگورم. مینه کول اسانه خبره نه ده او!
!احمده ته هم له ځان سره فکر وکړه

بېرته می ورته ولیکل

نا حنا ته چی کوم ډول فکر کوی زه له هغو کسانو نه یم چی ستا په ژوند به لوبی وکړم، زما او ستا مینه به ریښتینی مینه وی که د سر په بدله هم وی زه به ستا په ملتیا د دغی مینی پالنه کوم

خو احمده زه نشم کولی

خو احمده زه نشم کولی چی ستا دا خبره ومنم که ته ډېر ټینگر کوی او داسی وی نو هیله کوم نور ماته پیغام ونه! کری او کوشش هم مه کوه چی له ما سره اړیکه ونیسی

د حنا په دی قهرجنو خبرو سخت خواشینی شوم ډېر پیغامونه

می وکر خو خواب یی را نه کر.
هره ورخ به می په وار وار ورته پیغامونه کول خو هېڅ
خواب یی نه راکوو ان دوه درې هفتی همداسی په مسلسل
ډول می ورته ډېر عذرونه وکرل د مینې په اړه می ورته وویل
خو حنا نه پوهیږم ولې نه منله؟

شپې او ورځې به په همدې سوچونو تېرېدې چې حنا به څنگه
وي؟
څه به کوي چېرته به وي؟ ځان راته بیښی نیمگری ښکاره
کېده.

په دوکان کې می له استاد سره اړیکه هم خرابه شوه د تېر په
څېر به دوکان ته هم سم نه تلم.
په کور کې می هم چلند بدل شوی و، چې له دوکان به کور ته
لاړم د کورنۍ له غړو سره به هېڅ نه کېناستم ټوله شپه به
می ځان ته همدا ښېرې کولې چې ولې می دا خبره وکره ژړل
به می، خو هېڅ می په لاس نه راتله له ملگرو سره می هم
ناسته ولاړه د تېر په څېر نه وه.

د حنا نالیدلې څهرې او مینې سم لیونی کړی وم.

له څو اونډو وروسته می بیا ورته پیغام وکر.

احمده ما مخکې هم درته ویلي ول او اوس یی هم وایم چې د
مینې په اړه راته نور پیغام مه کوه ممکن له دې وراخوا خفه

ايشو ڊپر ٽينگار مه کوه

حڪه اوس وخت کي په هيجا اعتبار پکار نه دي خو ته چي
کومه خوبنته کوي په دي بنه فکر وکړه دا کومه وړه خبره
نه ده چي له يوي غلطي وروسته به په عادي ډول ژوند
وکړي.

د دي رشتي نوم کمکي خو تر شايي ډپرې غټي خبرې او
!کيسي پر تي دي په دي پوه شوه

ناا حنا زما مقصد ستا په ژوند لوبي کول نه دي زه پوهيرم
ټولني ته په ليدو زه هم ستا په فکر کي بد انځور شوي يم خو
دا په ياد لره چي کوم فکر ته لري زه هغه ډول نه يم

خو احمده زه نشم کولي، دا خبره تاته وړه بنکاري خو زه يوه
پښتنه انجلي يم که کورني او يا کوم خپلوان مو خبر شي نه
پوهيرم څومره تاني او پېغورونه به راکوي زمونږ په قوم کي
له دي کيسو خلک ډپر خان ساتي هيله ده احمده له دي خبرو
تېر شه له څو اونپو را په دي خوا چي تا کله دا خبره کړي
باور وکړه ژوند مي څه بل ډول دي هيله کوم احمده په سپينه
!منه مي تور داغ مه پوري کوه هيله کوم
حناته صرف باور ولره او دا خبره مي هم واوره چي مينه
...يوآخي د

!احمدہ پہ سپینہ لمنہ می تور داغ مه پوري کوه هيله کوم

**حنا ته صرف باور و لره او دا خبره می هم واوره چي مینه
یواخي د انساني شهوت پوره کول د مقابل لوري پر وړاندي نه
دي ته صرف یو حل د میني په نوم حان پو کړه مینه حنا د یو
انسان له لوري بل انسان ته خاص احترام ته وایي**

!احمدہ

!ها ووايه اورم

**اوس له پوهنتون را غلم سر می سخت درد کوي وروسته
خبري کوو نور می مه تنگوه خبر دی ته فکر وکړه گوره بیا
یي وایم چي دا وړه خبره نه ده ټوکه یي مه گڼه دا پښتنه
ټولنه ده او دلته د میني خبري د سر په بدل کيږي هغه څوک
چي مینه کوي هغوي یي پالنه هم د سر په بدل کوي ته بیا هم
!فکر وکړه**

**سمه ده حنا ته دي ارام وکړه بیا خبري کوو خو په تلو کي می
دا خبره یاد لره چي احمد یو لویدلی انسان و تا بیا را پورته کړ
او دا دي ورته و خودل چي هېڅ وخت مه نا هیلی کيږه هماغه
احمد دی مخ ته ولاړ دی .خبر دی ، احمد دي ته مه پریږده چي**

اڀيا دې رنگ شي

احمدہ قسم کوم چي زه حتا داسي يو کس نه لرم چي زه دې ستاد خوبنتي په اړه ور سره مشوره وکړم دا ډېره درنده خبره ده زه په يواځي ځان دا پرېکړه نشم کولی د کورنۍ غړو ته خو يې بيبي ويلي نشم خورگاني مي له نورو په ما ډېر اعتبار لري که هغوي ته دا خبره وکړم بيا به وايي چي ته درس ته هره ورځ ځي که ميني کولو ته؟ وروڼه او مور خو مي لا پرېرېده هغوي ته خو بيبي ور کتلي نشم.

خو نن مي هماغه تره منږ کره راځي هغه زه يې چي ننګرهار کي کور ته تللي وم د هغه يوه لور ده زه له هغي سره ستاد خوبنتي په اړه خبرې کوم.

خو احمده ته دا را سره ومنه که مي ځواب منفي و په ژوند کي بيا راته نه پېغام وکړي او نه بيا د داسي خبرو کوشش وکړي چي زما ذهن دې نا ارامه کړي.

سمه ده حنا ته خو تر ما بنامه وايي زه دې د ژوند تر پايه په انتظار يم چي کله دې هغي سره خبره شريکه کړه د پرېکړې په اړه دې ماته ووايه زه دې شپي ته په انتظار يم.

سمه ده

حنا چي کله د پرپکړې خبره وکړه لگ مې زړه آرام شو خو
نيمه ورځ له که کال تېره شوه
کله چي له دوکان کور ته لارم ماينام قضا به و چي ملگري
ادريس يعقوبي زنگ را وکړ

احمده سلام وروره

!ع سلام جناب يعقوبي صيب

احمده وروره نن شپه په کلي کې د جميل د ورور واده دی او
ملگرو ته يې پروگرام هم نيولی که راتلی شي نو راشه خو
..شپې به سره بندار وکړو

ادريس يعقوبي چي يو خوش اخلاقه او تکړه ځوان و او
زمونږ د کلي د ځوانانو د شورا مشري يې هم درلوده نو د پلار
او مور په اجازې مې د هغه غوښتنه ومنله او ماينام له
ملگرو سره د جميل دوي کور ته لاړو

ياران ټول سره را ټول ول کله مو چي ډوډۍ وخورله پروگرام

شروع شو.

استاد نواب و چي په خپل خواږه غږ يي د يو ارمانجن بلبل
ملي او ولسي شاعر اروښاد ملنگ جان خوږې غزلې ويلې زه
د حويلې په يوې څنډې كې غلى ناست وم شپبه به تېره نه وه
ما به د تېلفون سكرين ته كتل په همدې انتظار وم چي كله به
حنا پېغام كوي؟

كله به راته ووايي چي احمده مينه در سره لرم
ذهن دى ډېر زر فيصله كوي او لوړو ژورو خيالاتو ته دې
وړي د موبایل د سكرين رڼا حك حېران او په سوچونو كې
ډوب كړى وم چي د ملگرو له ډلې مو يو غږ وكړ چي استاد
هغه سندره كه د ملنگ جان بابا ووايي

ته د ناز په خوب ويده وي ما ژړل
ته بي غمه اسوده وي ما ژړل

همدا كړبنې به لا خلاصې نه وي چي د موبایل سكرين مي رڼا
وكړه كله مي چي وكتل د حنا پېغام راغلى و زر مي د پېغام
بكس خلاص كړ د حنا پېغام مي وكاته ليكلي يي ول

سلام احمده بېننه غواړم كور كې مو ميلمانه ډېر ول هېڅ
موقع مي پېدا نكړه چي پېغام درته وكړم شپه نا وخته ده

ڪڍڻاڻ شي ويده هم ووسي

ڪله مي چي پيغام وڪاته زر مي ورته پيغام وڪر مالي اوس
ويده نه شي انتظار خو هسي هم رانه ليوني جور ڪري چي دا
شيپه پري لا بله را شي نو بيبي به خراب شم

سلام حنا هپخ خبره نسته زه دي انتظار وم تا ڄه وڪرل
پرپڪره دي وڪره؟

سخته ژرايي وڪره ويل د ميني په اړه مي ډپر ليډلي او
اورډلي خو احمد ډپر خوږ او په ځاي غږيزي ځواب خويي
مثبت و نو

بڼه حنا نو زر ووايه اوس

احمد ه ڄه ووايم؟

حنا هغه ڄه چي ما درته ويلي ول هماغه خبره؟

بڼه سمه ده احمده له نن وروسته زه او ته سره ملگري يو

ااا حناد ملڪري توب خبره ناا
خاا نوڻه ووايم؟

هغه ڇه ووايه ڇي زه يي له مودو را هيسي په انتظار يم

احمدانه پوهيڙم ته کومه خبره بنايي ڇا ته يي اول ووايه بيا
يي زه ووايم سمه ده؟

ناا حناته يي ووايه ما خو له اوله درته څو ځلي وويل اوس
!يي ته ووايه

!.احمده خو فکر وکړه ومي ويل
!نااا حنااا ووايه

!احمده

!اه جان اورم

مینه در سره لرم

خو احمده له همدا اوس يي درته ووايم ڇي لومړی ځل دی ڇي
مینه کوم کاش ته د هغه انسانانو له ډلي ووسي کوم ڇي ما

غوبنته .

!حنا جان مي

زه چي تر څو ژوندي يم تر څنگ به دي لکه يو غر ولاړ
ووسم ستا خوشحالي او هيلو ته دي رسول به زما ستر هدف
وي ستا خوشحالي زما خوشحالي ده

کاش همداسي ووسي تر پايه زه هم پښتنه پېغله يم له تا پرته
به مي زړه کي بل څوک ځای نه کړم او هېڅ وخت به مي د
خپل احمد سترگي چاته ټيټي نه کړم

!حنا

❤ قرباان

!يوه خبره

کومه خبره؟

حنا په لومړي ځل مي چي وليدي دوکان کي او ستا بڼکلی غږ
مي واورېده باور وکړه سخت ورخطا شوی وم که دي فکر
شوی وي د دېرش روپو کورکمن پر ځای مي د پنځوس روپو
کورکمن درکړی و هههههههه

هو ياد مي شي زما درته فكر وو چي سخت زر زر دي لاس
خوزوو د خادري لاندي مي درته پت پت خندل زه پوه وم چي
ورخطايي هههههه

خو احمده لومري حل مي و چي په يواخي خان خريد لپاره
بنار ته راغلي وم هغه هم له پوهنتون نه راتلم د تره لور مي
هماغه رابعي زنگ كړي و چي كريم راوړه او كوركمن هم

هههه هو والا ورخطا خو وم خو ما ډېر كوشش كوو چي ته را
باندي پوه نه شي،خو تا د خندا خبره وكړه چي ته پت پت را
پوري خندلي ما نه ليدلي تا لكه د ملا لور خان داسي پت كړي
و چي توبه توبه

بناااا حنا اوس نو راته رښتيا ووايه چي كور مو چپرته دي؟
احمده دروغ او رښتيا يي له كومه شول له اوله مي درته وويل
كور مو لغمان كي دي او ننگرهار پوهنتون كي د ژورناليزم
پوهنځي كي يمه

😊!بناااا بدرنگي

اي دا بدرنگه دي چاته وويل؟

خپل زندگي ته مې

احمد! دا زندگي دې لا پکې څوک شوه؟

ليونې تاته مې وويل ولې ته مې زندگي نه يې؟

ههههه احمده خندوه مې مه کور کې ميلمانه دي هسې ناا د
چا راته پام شي.

احمده!

قربان

کور کې مو ميلمانه دي هغوي سره څو شپې کېنم او بيا ویده
کيرم چې سبا سهار وخته بيا پوهنتون ته ځم اجازه ده ژوند
مې؟

هو زندگي مې ځاا ویده شه خو چې سهار پوهنتون ته تللي ما
!هم را وپېن کړه چې تمرين ته لاړ شم

سمه ده ژوند مې چې سهار تللم له خوب به دې زه را وپېن
کړم.

[!سمه ده زه په ته يم د اوس لپاره په ځان پام كوه

!سلام سهار پخپر

له خوب خو را وینښ شوی نه یی؟

تاته وایم، ځواب را احمدوو ځواب را

اوففف نو دا څه رقم خوب دی؟

د حنا له لوري ډېر پېغامونه راغلي ول د اخري پېغام په غږ را
وینښ شوم.

سترگی می له خوبه ډکې وې . یو خو چې په ژمي کې له خوب
را وینښ شي پوره نیم ساعت په حال وي سړی زه هم
زنګېدلی له خوبه راجیګ شوم حنا ته د دې پر ځای چې
ولیکم هو حنا ورته می لیکلي ول هو پلار جانه را وینښ شوم
😊 ځکه هره ورځ پلار را وینولم

هههههه له اوږدې خدا ورسته يې ليکلي ول
زندگي مي لکچي اوس هم په خوب کي يې ته دې پېغام وگوره
چې څه دې ليکلي؟

د حنا د پېغام په ليدو مي له سترگو خوب والوته، خپل پېغام
مي وکاته په خدا شوم ورته مي وويل هو والله په خوب کي
وم ځکه مي د حنا جاني پر ځای پلار جان ليکلي ولي

هېڅ خبره نشته، هله نو چمتو شه چې لمونځ قضا کيږي تمرين
ته به هم ځي يو خوزر را ويښ نه شوي قواره گک مي په ما
دي هم نا وخته کړه 😊.

خا خا پلاره سمه ده.

احمد ه څنگه شو لمونځ دې وکړ؟
احمد ه ځواب را څه شوي احمدوو بيا ورک شوي؟

دا يم نه يم ورک شوي لمونځ مي کوو.

زر شه زه دا دې حرکت کوم ته هم روان شه

سمه ده بدرنگي

ای احمده دا بدرنگه راته مه وایه دومره خو بدرنگه هم نه یم
لکه څومره چې ته راته هر ځل امدا بدرنگه او بدرنگه وایي
هن 😊

اوف د انجونو دغه کارونه دي نو سهار وخته کي دي نازونه
😊 شروع کړل مړااا قواري له نازه يي درته وایم

ای بدرنگي په لاره لاره راته ځواب راکوه اسي نااا څوک دي
ونه تختوي

ناااا قواره ګک مي ته بي غمه شه

بڼه سمه ده پخپر ورسپړي

احمده دا دی له کور څخه مي حرکت وکړ رکشه کي تر چوکه
پوري ځم هلته بيا د پوهنتون موټر راځي

اوففف احمدہ دنتہ د عبدالله پہ چوک کی پہ تم خای کی ولاہ
یم لہ یوی خوا پوهنتون نا وخته دی او لہ بلی خوا دا د
پوهنتون موٹر اوس ورک دی

حنا ته پیغام کی خیل احوال راکوه که می وخت پیدا کر د
تمرین پہ وخت کی دی هم پیغام گورم د اوس لپاره بنه وخت
،لر انتظار وکره موٹر به راشی زه هم دا دی کلپ ته ورسپدم
!په خان پام کوه

خو ژوند می که وایی د تره زامنو ته می زنگ ووهم ننگرهار
کی پوهنتون کی دی او هره ورخ لہ لغمان خخه موٹر کی
راخی که وایی هغوی به دی راوړي لہ خان سره؟

ناا احمدہ که بله ورخ تللم بیای درته وایم

بنااا سمه ده زه به دی شمپره ورکرم دپر بنه هلکان دی یو
یې شریعات پوهنخی کی دی او بل یې ژورنالیزم کی که خه
خبره یا کار و بیا ورته ووايه

سمه ده ور یې کره چی زنگ یې وکر ورسره به اریکه کی
شم.

سمه ده زندگي مي.

احمده دا دی موټر راغي ته دي تمرين وکړه زه احوال درکوم

زه په تمرين کولو بوخت شوم خو حنا د لاري ټول حال راته
په پېغام کې لکه د يوې رسنۍ کارمنده چې وي او د پېښې له
خايه رساااا غږيزي وخت په وخت ليکل

احمده، دا دی د عزيز خان کڅ ته ورسېدو، دلته د اروښاد گل
پاچا الفت مکتب ترڅنګ يو ډله خلک ولاړ دي او د خلکو پر
مخ يې لاره بنده کړې ته صبر زه پوښتنه وکړم څه خبره ده؟

احمده د خلکو په وېنااا په دي سيمه کې د نا پېژنده کسانو
لخوا د دي سيمي له خلک او د لاري موټرونه په غېر قانوني
ډول تلاشي کيږي

نو ځکه خلکو لاريون کړی او لاره يې د خلکو پر وړاندې بنده
کړې تر څو غږ يې حکومتي چارواکو ته ورسوي

نو ځکه مونږ هم په ډېرې سختۍ له دي ځای څخه را تېر شو

احمدہ زہ پوهنتون ته ورسېدم کله چې رخصت شوم بيا خبرې
کوو په ځان دې پام کوه ژوند مي

کله چې له تمرين خلاص شوم د حنا ټول پېغامونه مي وليدل
ځينو ته مي ډېر وځنډل

د مينې سلسله روانه وه د پېغام کول او ځوابول مي لکه دنده
داسې عدا

د لور قدي انجلی ناول # Sadat: [5/29, 17:45]
پنځلسمه برخه

وړاندې کوونکي سترې ارواپوه ک. کلیوال

ای بدرنگی اوس خو به دې غوصه سپره سوی وي؟

احمدہ! توبه توبه ما کله غوصه کړي؟

ناااا د خوا... زر بیا د ملایانو پېښې شروع کړې.

توبه توبه 😊

داسې نه وایم چې تا غوصه کړې ده.

مالي د زنگ و هلو اجازه خو را کړه اوس خو مو خبره سره
يوه ده په دا پېغام کولو مي نور د موبایل د پتنو رنگ ختم
کړ. 😊

زما او د حنا مينه خوږه او يوه پاڪه مينه وه په کم وخت کې
مو سره ډېر خواږې او له مينې ډک پېغامونه کول.

په ډېرې مينې يې ليکلي ول.

جان جان ولي نانا ااااا امم 😊

د پېغام په ليدلو سخت خوښ شوم زرمې پسې زنگ وکړ.

سلام حنا! ٻنه يي گرائي؟

هو احمدو وو ٻنه يمه ته څنگه يي؟ ٻنمور جانه دي پلار جان
دي ورونه ٽوله کورني ٻنه ده؟

مننه ٽول ٻنه دي!

ليونى ستا غڙ چي واورم هر ڇه مي هپر سي مور جانه دي
ورونه دي نوري خوبندي ٽول ٻنه ياست؟

اوو رښتيا هغه رابعه څنگه ده له هغي احوال لري؟

شکر ٽول ٻنه دي رابعي تپره ورځ زنگ کړى و څو شپي ور
سره و غږېدم داسي ٻنه نه غږېده چي څه خبره به وي.

انشالله چي خبريت به وي ته ترې پوښتنه وکړه که زما اړوند
کوم خدمت و بيا يي حتماً ماته ووايه.

احمدہ!

تا مخکي وويل چي ستا د غڙ په اورپډو مي هر څه هېر شي؟

هو همداسي ده والا!

خو احمده هغه د مشرانو خبره دي نه ده اورپډلي چي
عاشقان وړانده او کاتيه وي چي خپلي مينې ته مخامخ شي بيا
نه څه گوري او نه څه اوري.

ياره حناا که رښتيا ووايم له دي مشرانو خو والا که يوه خبره
هم پاتي وي ووايم رښتيا يي ويلي لکه څنگه چي دي وويل
همداسي ده زه چي کله له تاسره پېغام کوم بيا مي هر کار
هېر وي او غږ خو دي اسي هم کاتي کړي نو.

ای بدرنگی که سبا وشو د جمعی ورخ ده دوکان ته نه خم که
وشو د تره د کور په بهانه لغمان ته درخمه که کپړي ته هم
په کور کې یوه بهانه وکړه په بنار کې به سره وگورو!.

ناا احمده ته اوس مه راخته کومه بله ورخ راشه ممکن زه
ونه شم کولی چې درشم خکه په دې ورخو کې می هسی هم
کور کې له ورونو سره اړیکې خرابې شوي هسی ناا ومی
خاري او پو شي را باندې.

ای بدرنگی هېڅ خبره نسته زه یم هېڅ مشکل به انشالله نه
جوړیږي.

احمده ومی ویل مه راخته زه که مړه هم یم په هغې دنیا هم
ستااا یم نو تلور څه ته کوي؟

سمه ده حناا زه درتلم ما وویل بیا ښه ونه کړې چې راغلی
وی او ماته دې ونه ویل.

سمه ده دا خبره دي منم خو احمده زما ومنه مه راءه حالات
خراب دي خدای مکره لاره کی څه درباندي ونه شي.

خيااا سمه ده حنااا دا چي ته ټينگار کوي نه درخم!

احمده که ته ورخطاااا يي چي زما څهره وويني نو له همدا
اوس يي درته وایم چي بڼه په مړه خپته بدرنگه يم.

ناااا ليوني د بدرنگ توب او بڼايسته توب خبرې پکې لا له
کومي خوا راغلي.

ما درته له اولي ورځي ويلي ول چي د يو انسان لپاره تر
ټولو بڼه بڼايست د هغه اخلاق او صداقت کېدای سي.

او بله دا چي زه چېرته داسي شهزاده يم!.

نااااا ماته زما احمد له شهزاده هم زيات بڼايسته دي، پام کوه
بيا دا خبره ونه کړي!

هاهاهاها زندگي مي مندي مه وهه!

ناا احمدو مي ولي مندي ووهم همداسي ده كنه 😊

خيااا چي ته وايي سمه ده نو پلاره ❤️

خيااا حنا سبا لغمان ته نه درخم كه وشو كومه بله ورخ به
درشم او سره به له نردي وگورو.

بلکل همدا خبره دي سمه ده احمده!

گراني شپه نا وخته ده ستاسو هم مېلمانه دي هسي ناا خوک
درباندي پو سي او زما هم پېر خوب راغلي که ستا اجازه وي
زه به خوب کولو ته خان چمتو کړم؟

هو احمده هغه مورني نيا م راغلي ده ورخم چي خو شپبي ور
سره کينم چي بيا سختي گيلي کوي او اغه بله خو اسي هم
هره دقيقه زاپسي وي او خاري مي.

بڼه شپه ژوند مي

کله چي د حنا له لوري اړيکه پري شوه له خان سره مي فکر
وکر چي حنا ولي زما د لغمان په تگ د نه راتلو ټينگار کوي
او ولي دومره ورخطا وه؟ په همدې فکرونو خوب وړي وم.

خو کله چي سهار وخته له خوب را پاڅيدم لغمان ته مي د
تللو تکل وکر تر خو د حنا د ټينگار او ورخطايي لامل معلوم
کړم.

له کوره چي ووتلم حنا ته مي په پېغام کي وليکل.

د لور قدي انجلي د ناول # [5/29, 17:45] Sadat:

شپاړسمه برخه

وړاندي کوونکي ستري ارواپوه ک.کليوال

د تپري برخي اخري ټکي دغه دي.

خو کله چي سهار وخته له خوب را پاڅېدم لغمان ته مي د
تللو تکل وکړ تر څو د حنا د ټينگار او ورخطايي لامل معلوم
کړم.

نوي برخه دغه ده

له کوره چي ووتلم حنا ته مي په پېغام کي وليکل.

سلام حنا زه لغمان ته درځم بنار کي به سره خبري وکړو.
شېبه تېره نه وه حنا پېغام وکړ د تپري په څېر يي بيا هماغسي
ټينگار کوو تر څو زه لغمان ته لار نه شم، خو دا ځل مي هېڅ
د هغي خبره ونه منله او لغمان ته مي حرکت وکړ.

عطاا ته مي زنگ وکړ هغه ته مي وويل چي کور کي ووايي
چي زه لغمان ته تره کړه مي لارم.

عطاا مي کوچني ورور و پلار ته خو مي زنگ کولی نه شو
ځکه هغه ډېر وخت زمونږ په تگ لغمان ته يواځي ټينگار

کوو چي لار نه شو. همداسي روان شوم کله چي لغمان اډي ته
را ورسېدم ډېر ځله مي زړه کي همدا خبره گرځېده چي لار
شم يا نا؟

خو بل ډول فکرونه مي ذهن ته راغلل کله به مي وويل چي
کيسه څه ده ايا حنا له ما سره مينه نه لري يا کومه بله خبره
ده.

همدي فکرونو مي ذهن ته راتلل زه همدي فکرونو کي وم
چي يو لغمانی ډرپور مي ترڅنگ راغی پوښتنه يي وکړه.
وروره لغمان ته که څي مخکي سيټ را سره خالي دی رايه
فقد يو کس ته ضرورت دی او نور پخپر روانيرو.
ما ور زياته کړه استاد هو لغمان ته ځم خو زه په موټر کي
يواځي ځم مطلب دريس ځم.

په خدا شو د سترگو په بغلونو او تندي کي يي گونځي د
ورکي خدا له امله را پيدا شول په خوږه او بښني لهجه يي
وويل.

وروره ډېره بښنه غواړم زمونږ ډرپورانو همدا کار دی چي
يو کس هم نه وي وايو رواني دی زياته بښنه غواړم ما سره
نوره سورلی نسته که وايي دواړه به دريس لار شو؟

د ډرپور ماما څهره او خبرې زختې خوږې را باندي ولگېدې
په مسکانه څهره مي ورته وويل استاد ډرپور توکي يي؟

بيا يي په کرس کرس وخنډل لاس يي پورته کړ پنجه يي په
کلکه زما په پنجه کې ووهله داسې فکر مي وکړ ما وويل لکه
له مخکې مي چې بڼه پوخ انډيوال وي.

ويل يي څه وکړو روزگار جوړ نه دی مجبور يو چالاکي
وکړو تر څو يو څو روپۍ کار وکړو.

په دې خبرو راته لا گران شو ځکه زه خپله د خپلې غريبې له
لاسه د هندو شاگرد شوی وم او همت مي کوو چې خپلې
کورنۍ ته يو څو روپۍ وگټم ورته مي وويل بڼه کوي استاد.
خو لنډه يي دا چې خبره مو سره وکړه سړی ډرپور ځوان تبعه
و په څلور سوه روپۍ مو سره خبره خلاصه کړه د موټر په
طرف ېي روان شو سپينه کورولا يي در لوده.

کله چې موټر کې ور سره کښاستم اول مي ترې د تايپ
پوښتنه وکړه ورته مي وويل.

استاده ایا تایپ لری چی یو نیم دانه سندرہ خو سرہ تر هغه
خایه واورو؟

شوخ مزاجه استاد وویل ولا وروره اوس خو سره یواځي
ناست یو څه به درته دروغ وایم ته هم ځوان یې د چرسی
سړي موټر دې وي او اغه دې اوپرو والا تایپ ونه لري
هاهاهاها.

اووو استاد ته خو والا د کار سړی یې مطلب یگان سکرټی
هم وهی؟
هو والا ورور.

موټر ته یې حرکت ورکړ کله چی لاری ته سیده شو خپل
موبایل می را وویست د تایپ بلتوت می ان کړ او د خپله غټ
موبایل بلتوت می ور سره ونښلو د سندرو ځای ته لارم د
استاد سلیم مروت سندرہ د لیست په سر کی وه ایسته می
اول هماغه چالانه کړه.

زما په فکر د افکار بخاري صیب کلام و، خو یو بیت می لا
تر اوسه په ذهن کی شته چی ویلي ول.

هغی ته ووايي چي يو حل دي په بام وخیږي
په زنکدن یمه چي ساه مي په ارام وخیږي

د لوډسپیکرو اواز تیت و لاس مي ور اوږود کړ اواز مي
ورته څلوښتو ته پورته کړ.

استاد ارام جب ته لاس کړ او د سگرتو له ډبي يې ډک
سگرت را وويست فکر کوم له مخکي يې ډک کړی و.

اجازه يې راڅخه واخيسته ما ور زیاته کړه استاد راځه پرې
منږ به هم در سره يو لوی ووهو.

سگرت مو په گډه ووهه خو سړی راته ښه پوخ عملي
ښکاره کېده ځکه ما څو لوی ووهل او اغه د ظالم بچي تر
اخره را کش کوو موټر په لوگو کې سخت پټ شوی و، زر
مي د موټر شيشي ښکته کړې تر څو لوی بېرون له موټره
ووځي او لاره کې د امنيتي کسانو پام تر مونږه نه شي.

د افکار صیب غزل مو د سلیم مروت په غږ لا فکر په بله کړ
دواړه په سوچونو کې ډوب و استاد له ما پوښتنه وکړه.

ځوانه خپریت خو دی څنگه په دا شین سهار لغمان ته روان
یې؟

سر می لکه بېللی جوارگر ور وخوزو په ستړی او تیت غږ
می ورته وویل خپلوان می هم لغمان کې دی خو استاد کیسه
ډېره اوږده ده خو لنډه به یې درته دا ووايم چي.

[5/29, 17:45] Sadat:

د لور قدي انجلی د..ناول وولسمه برخه 😊 #

وراندې کوونکي 🍒 ستړی ارواپوه 🍒 ک.کلیوال 🍒

#د تپري برخي اخري لفظونه 🍒

استاد کیسه ډېره اوږده ده خو لنډه به یې درته دا ووايم چي

#نوي برخه 🍒

په يو نا ليدلي بشر مي زړه بيللی نن مي اول خُل دی چي د
ترونو د کور په بهاني د هماغي انجلی ليدو ته خم.

زير زير يي را وکتل د هوتخېلو په لهجه يي وويل خدايه له
اسمانونو دي جارشم!

هاهاها په خدا شوم ورته مي وويل استاد ته هم هوتخېل
يي؟

هو هوتخېل يم خو ته څنگه پوه شوي؟

زما مور د لغمان له هوتخېلو ده او پلار مي د لغمان له موسی
خېلو څخه دی، خو د ترونو کورونه مي په مرکز گلکارپو کي
دي، د پلار په وينا مي زمونږ نیکونه اصلاً د لغمان له اوزبين
څخه دي خو له پخوا دلته راغلي او اوس يي تذکيري هم د
همدي ځای په نوم اخیستي دي خو که استاد ووايم پلار مي
وايي چي موسی خېل، جبارخېل، سهاک، همداسي پسي نور
قومونه اصلاً د احمدزېو قوم پوري مربوط دي ممکن تاته هم
څه نا څه معلومات وي ستا خو اسي هم همدي ځای کي کور
دی؟

خپلي مخي ته يي کتل په غرق د بي خودی حال کي وم غږ يي
هم لږ لږ زما تر غوږونو راته سم نه پوهېدم چي څه وايي خو
دومره پوه شوم چي وي ويل.

ولا وروره زه سهار خپل کار پسي را اوځم او ماښام ځم په
خدایي که مي د خپل قوم په اړه معلومات وي.

د موټر شترنگ ته يي په زوره ډب ورکړ سر يي پورته ونيوه
او په زوره زوره يي وخنډل.

د ډرونتي تونل ته چي کله را ورسېدم خپل کوچنی ساده
موبایل مي را وويست حنا ته مي پېغام وکړ.

حنا يوه پوښتنه وکړم؟

حنا زر جواب را زه لاره کي يم اخوا بيا زما شمېره کار نه
کوي!

سلام احمده!

احمدہ دا خبرہ لہ کومہ شوه چي ته د پوښنتي کولو لپاره لہ
ما اجازہ اخلي ما کله ته مني کړی يي چي لہ ما مه پوښنته؟

حناا زه په تا ډاډه يم خو ويل يي ښه ول زه نن ستا لہ
اجازي پرته در روان شوم ما ويل هسي نا په تا بده ولگيري.

توبا توبا! ووايه څه دي ويل؟

حنا ته ولي زما په راتگ دومره ور خطا شوي او هر ځل دي
لہ پرون را هيسي همدا ټينگار کوو چي زه بايد لغمان ته در
نه شم؟

هېڅ خبره نه ده احمدہ راءه ښار کي به سره وگورو لہ دي
خبرو تېر شه!

ناا حنا ووايه زه لہ پرون راهيسي سخت اندېښمن يم که يي
ووايي ممکن زړه مي لږ آرام شي!.

احمدہ! تر دي دمه مي درته نه ويل ما ويل زه دي تر خنگ نه
يم ته به راته ډپر زوريزي دا دري څلور ورځي کيږي سخته
نا جوړه يم اوس مي هم شديد تبه ده پرون چي تا د راتلو
خبره وکړه هماغه شپبه هم په خپلي کوټي کي په بستر کي
پرته وم او سپرم مي لگولی و.

د حنا په دي خبره مي له مخ رنگ وتبښتېده زړه مي سخته
درځا شروع کړه.

ما د پېغام خونه کي ليکل کول چي ډرپور را غږ وکړ ځوانه
څنگه دي څاه بښکته او پورته شوه؟

په ټکني غږ مي ځواب ورکړ هېڅ خبره نه ده استاد بس
هسي يوي خبري ته ورخطا شوم ته دي مخي ته گوره انشالله
خبريت دي.

حنا ته مي زر زر په وير جنو الفاظو داسي وليکل.

ای ای! قواری وئی دي مخکي دا خبره نه کوله ما او تاله
اوله نه و ويلي چي په هره سخته کي به ديو بل ترڅنگ يو؟

احمدہ دا خبرہ دی منم ، هو ویلی مو ول خو په تاا می
خفگان نه و پپرزو ما ویل څه به می خپلی ناروغی ته خفگان
شي او څه به ستا غم شي زه به دی ترڅنگ نه یم او ته به
راته زور پیرې ځکه.

خو احمدہ اوس چي دی حرکت کړی کومه خبره نسته راخته
زه به کور کي یوه بهانه وکړم او بنار کي به د څو شپبو لپاره
سره وگورو.

سمه ده، خو حنا زخته زیاته بښنه غواړم تاله اوله د خپلي
ناروغی په اړه ونه ویل او ما ډپر ټینگار وکړ زیاته بښنه
غواړم ژوند می خو که وایي زه به در نه شم کومه خبره نه
ده خدای دی تاا بښه کړي بیا به سره وگورو.

ناا ناا احمدہ کومه خبره نسته په مینه کي هر څه راختي ته
راشه کله چي بنار ته نږدی شوی پیغام یا زنگ را وکړه زه
درځم.

سمه ده!

ای جیگرو می زه کڅ سره نږدی یم دلته می شمېره هم کار نه کوي انتن یی یو فیصد دی ممکن خوا کار ونه کړي.

تر څو می چې پیغام پوره کوو فون می انتن ورک کړ څو ځله می گول کړ او بېرته می چالان کړ خو کار یی نه کوه زما پیغام هم ور ونه رسېده.

ډرېور ته می مخ واړو استاد څو دقیقو کی به مرکز ته ورسېرو؟

ولا داسی خاص معلومات نشته روان یو ته هم ناست یی او زه هم ناست یم، خو که غالباً خبره وکړم نیم ساعت کی به ورسېرو.

خیالاً خیالاً خو استاد که لږه بېره وکړی منندوي به دی شم!

سمه ده خدای دی خبر کړي.

سور اسوبلی می وکر د لاس گوتی می په تندي را کش کری
د تایپ غر می لږ تیت کر زره می بی زوره و لکه ستړی
مسافر چی له قافلې پاتی وی دومره ستومانه وم.

د کرن خان په خواږه غر دغی سندرې ته ډوب فکر وری
وم.

راشه وگوره چی سرې سترگی می نم دی که نه دی
په گربوان می اوبنکی خاخي چی د غم دی که نه دی

همدا سندرې لا خلاصه نه وه چی بنار ته نږدی شوم حنا ته
می وویل.

حنا زه بنار ته نږدی شوم خو گرانی بیا یی درته وایم مه
راځه کوم مشکل نشته!

ناا ناا زه درخم ته څو شیبې د عبدالله په چوک کی تم شه.

[5/29, 17:45] Sadat:

د لور قدي انجلی د ناول اتلسمه برخه 😞 #

وړاندي کوونکي 🌹 ستړی ارواپوه 🌹 ک. کلیوال 🌸

#د تېرې برخې اخري ټکي 📖

حنا زه بنار ته نږدې شوم خو گراني بيا يې درته وایم مه
راځه کوم مشکل نشته!

#نوی برخه 📖

ناا ناا زه درخم ته خو شېبې د عبدالله په چوک کې تم شه.

د حنا له وپنا سره سم په عبدالله چوک کې وردېدم، له موټر
بنکته کېدو سره سم مي د مشر تره زوی ولیدم د موټر د
کرایي ورکولو يې سخت ټینګار وکړ خو ځلي مي د هغه لاس
ونیوه خو نه يې منله خو مني مي کړ او خپله مي کرایه
ورکړه پخواني خلک یو ټپه کوي.

مینه په تلو راتلو زیاتیري

کله راحه کله به زه درخم مینه

احسان همت یار می د مشر کاکا په زامنو کی دویم زوی دی د
ننگرهار پوهنتون په شریعاتو پوهنځي کی محصل و تر ډېره
به زمونږ کور کی میلمه کېده نو ځکه سره خواږه و مونږ به
چې هم کله لغمان ته تللو یا به مو همده ته یا د امه زوی می
پسرلی جان ته زنگ کوو او په گډه به مو یارانو او تره زامنو
سره تر نیمو شپو بندار کوو.

د سرک په غاړه مو سره بڼي کلکې غاړې ورکړې او په
ولاره مو سره بڼه روغ پر وکړ.

زه ور خطااا وم چې اوس د دې په مخ کی حناااا را نسي چې
بل شرم جوړ نسي، کلک نښتی و چې ور سره لار شم خو
زیاتي بهاني می ورته وکړې ورته می وویل چې دلته می بنار
کی یو ملگری دی هغه گورم او غرمی ته درخم، په همدې
خبرې سره یې پرېښودم او لار رانه په تلو تلو کی یې همدا

ویل سی زه درته په انتظار یم وخته راشه چې بابا صیب
زیارت ته هم لار شو.

له شا می پسی وخنډل، د خدا لامل می دا و چې کله کله به مو
په همدې خبرې کور کې انگوو سی لغمانیان چکر لپاره هم
زیارت ته ځي هر اختر به چې مونږ لغمان ته لارو نو دوي به
مونږ ته چکر همدې بابا صیب ته راکوو نو ځکه می پسی
خدا راغله.

تر ډېر ځایه می پسی وکتل چې هسی ناا ومی نه گوري فکر
می هماغه ته و چې موبایل می لږزه وکړه زر می ور وکتل
حنا لیکلي ول.

احمده کوم ځای کې ولاړی؟

جانو گک می همدې چوک کې یم دا دوا خانې چې دي همدلته
یم د شاروالی په مخامخ.

بنیااا بنیااا صبر شه زه دا دی در ورسېدم.

شېبه تېره نه وه چې یوه هندي رکشه می په سترگو شوه چې
یوه دنگه د تورو جامو والا انجلی ترې را بنکته شوه، په بار
بار می ور وکتل خوا دې خوا یې وکتل او زما په لور روانه
شوه.

لومړی ځل مې و چې له یوې انجلۍ سره لیدل کوم په هېڅ نه
پوهېدم زه هم د هغې په لور روان شو کله چې سره نږدې شو
له څنگ مې همداسې بې خیاله تېره شوه تر شا یې یوه
کوچنۍ انجلۍ هم روانه وه ځان سره مې وویل سې احمده
بچو لکه چې شی دې غلط کړی او یا خو همدا حناا ده ځکه
قد او د لارې تگ خوی یې سره یو شان دي خو بچپش دا انجلۍ
ور سره څه کوي اسی ناا خپله لور یې نه وسي اوف احمدو
بېره دې غرقه شوه لکچې په واده کړې او بنتی یې.

کچ گول وم حناا پیغام وکړ.

ولی ولار یې؟

ور زیاته مې کړه ای بدرنگې کوم ځای کې یې زه خو دې نه
گورم چیرته یې؟

قواری دا تر څنگ دې چې تورو جامو والا اجنلۍ تېره شوه
امدا زه وم کنه!

توبه توبه بنیاااااا ده ته وي؟

هو کنه ولی؟

هېڅ نااا د غوا لوري خلک خو ستري مشي وکړي ته خو
امداسي تېره سوي څه بلا يي.

سادگک مي مالي هسي نااا کوم څوک مي تر شا راشي ځکه
خو امدسي تېره شوم، راشه زه د دغي څنگ دوا خاني شاته
ولاره يم.

بنيانااا در غلم خو اغه وړه انجلی دي څه کيږي چي در سره
ده.

اوقف احمده دا وخت د پوښتنو دي زر راشه بيا يي درته
وايم.

بنيانااا پلاره نو غوصه ولي يي خو دغه دي در غلم.
اي احمده ته مخکي شه زه در پسي يم هغه مخامخ هوټل کي
به سره کښو.

سمه ده رايه.

حنا سره په چوک کي يوي جوس خاني ته لارم د دري ام
جوسونو فرمايش مي ورکړ.

د جوس تر راورلو مي حناسره ډپرې خبرې وکړې دواړه
لاسونه مي ورته کلک نيولي ول سختې تبي نيولي وه خو په
مخ يې څادري خوره کړې وه خو کله چې کارکونکو جوس
راور ورته مي وويل.

د ملا صيب لوري څادري خو دي لري که ايمادي ورته زړه
تنگ کړ اسي ناا مړه شي اوس.

کله چې حنا له مخ څادري لري کړه هک چپران شو. له خولي
مي هېڅ خبره نه وتله ځان او زړه مي دواړه په رپېدا شول
يوه يخه سره سړيکه مي په بدن تېره شوه رنگ مي هم هغه
رنگ نه و پاتي په خپلو غټو غټو سترگو مي.

دلور_قدي_انجلي_د_ناول_# Sadat: [5/29, 17:46]
نولسمه برخه

وړاندي کونکي ستړی ارواپوه ک.کليوال

رنگ مي هم هغه رنگ نه و پاتي په خپلو غټو غټو سترگو
مي

#نوی_برخه 📖

د حنا په غمړنگه څهره کې مي خپلې هيلې وليدلې هېڅ مي
باور نه راتله چې زه دې دومره بختور ووسم چې حنا غوندي
يو انسان دې زما د مينې په نوم ورځي شپې سبا کړي او زما
غم دې خپل غم وگڼي او زما خوبني دې خپله خوبني وگڼي.

ما لکه يو کليوال چې بنار کې نوی شی وگوري او په ليدو يې
په فکر کې پاتي سي کت مت همداسي شوی وم.

هېڅ نه پوهېدم چې څه ووايم زما پلان دا و چې زه دې د حنا
تر مخ بايد عادي حالات کې ووسم ځکه په لومړيو کې
بارکزي يو يادونه راته کړې وه چې احمده گوره په مينه کې
يوه خطا چې وروسته سړی ډېر پېنېمانه کوي هغه دا چې
مقابل لوری په دې پوه شي چې گواکې ته ورپورې خپل زړه
تري او بغير له هغه هېڅ ژوند کولی نسي نو زما همدا خبره

ذهن کي وه چي حنا ته بايد عادي ووسم تر څو همدا فکر ونه کړي او سبا غرور ونه کړي خو نه پوهيږم چي ولي مي هغه هر څه هېر شول د حنا په ليدو بيبي بلي نري ته تللي وم ذهن مي سخت زر زر د ډېرو کلنو مزل په څو شېبو کي را انځور کړ د حنا په سترگو کي مي ډېر څه وليدل.

واده، گډ ژوند، ماشومان او داسي پسي نور چي انسان يي تصور کله کله په ډېره اسانه کوي 😊

حنا يو دم غږ را وکړ احمده لاس دي راته زوبل کړ څه کيسه ده وه هلکه بيبي ډوب يي؟

شت مي ووهه زر مي د حنا له گوتو خپلي گوتي جلا کړي منځني گوتي مي څريکه کړه چي ومي کتل د حنا د لاس په گوتمي مي خپله او د حنا منځني گوته زخمي کړي وه. بيبنه مي تري و غوښته جب ته مي لاس کړ دسمال مي را وويست او د حنا له گوتي او لاس مي تاو کړ. ورته مي وويل.

ناا نا هېڅ نشته بس هسي مي يوي خبري ته فکر وکړ.

چيشي ته دي فکر کوو؟

نااا نااا هېڅ نسته ته كيسه وگره كنه اوس دې صحت بڼه
دی؟

شکر بڼه یمه ته پخېر راغلي كورنۍ دې بڼه وه؟

مننه ټول بڼه ول تاسو طرف څه كيسي دي؟

ولا ژوند دی تېريري نو!

ای قواری چې ناجوره وي نو له اوله به دي ويلي ول دا
شوندو ته دي وگوره پترکي يي کړي.

ما خو درته وويل چې ستا خفگان مي هېڅ په زړه نه خايده
يواځيني لامل يي همدا خبره وه.

بنياناا سمه ده خو گوره بيا داسي کار ونه کړي!

سمه ده احمده.

د غماز په اړه مي اورېدلي ول خو ليدلي مي نه و ما كوشش
كوو چې حنا خان ته را نږدې كړم خو په سترگو كي به يي
اشاره كوله چې هغه ماشومه ډېره هوښياره ده.

په ډېرو چلونو مي د څو شېبو لپاره هغه ماشومه وويسته
حنا كې مي په دواړه مخ بڼكل كړه او خدای پاماني مو سره
وكړه خو په تلو كي مي د هغې ماشومي پوښتنه بيا ترې وكړه
خو هېڅ يي ونه ويل هغه يي له گوتو ونيوله او له جوس
خاني ووتله، د جوسونو پېسي مي وركړې او څو شېبي
وروسته پسي ووتلم.

په چوك كي مي ډېرې سترگې وغړولې خو بيا مي هغه لوړ
قد تر سترگو نه شو.

په عبدالله چوك كي په يوې ركشي كي كېناستم او خپل كلي ته
تره كره لاړم.

كلي كي مي له كليوالو او تره زامنو سره بڼه بڼدار وكړ
ماډيگر اذانونه شوي نه ول چې د كور د تلوو تكل مي وكړ.
زياتره وخت به د ننگرهار له هډې ننگرهار ته نه تلم او
چوك كي به موټر كي كېناستم نن مي هم د تېر په څېر چوك

ته خان په بیره را ورسوه خو شپې تم شوم هېڅ ډرپور می
په سترگو خوږ نه لږېده نو حکه می انتظار کوه.

سترگی می اخوا دی خوا غړولی د عبدالله په چوک کی د
جامع مسجد تر څنگ ولاړ وم چې هماغه استاد می تر سترگو
شو کوم سره چې له ننگرهاره راغلی وم، ور منډه می کړه
غږ می ورته وکړ.

ای، هی، هی، چیشته، استاد تاته وایم!

اوو احمدا ستری مشی څنگه ورخطا یی وه هلکه؟
مره استاده په چیغو چیغو دی زما ستونی په درد کړ.

خبریت دی چیرته روان یی؟

ننگرهاره ته هم استاد څه کوی ته نه ځی؟

ولا زه خو روان يم راءه كينه.

بسم الله كره چي پخبر زر ورسيزو.

بيا له هماغه استاد سره كيناستم په لاره لاره مي د حنا د ملاقات ټوله كيسه ورته وكړه سري ته يي سخت خوند ور كړي و، خو يوه خبره مي چي په زړه لكه حك ولاړه وه هغه دا وه چي حناا ولي د هغي ماشومي په اړه راته ونه ويل؟

ايا هغه انجلي خو به يي لور نه وي، او يا كومه بله كيسه ده؟ لا سرخكانو ته رسېدلي نه و چي استاد جي د خپلي مينې په اړه راته شروع وكړه.

ويل يي احمده

د لور قدي انجلي د ناول # [5/29, 17:46] Sadat:

شلمه برخه

وړاندي كوونكي سیدادریس سادات

ويل يي احمده!

له هغه خوا مي زړه كېده چې د خپلې مينې په اړه درته ووايم
خو ستا په څهره كې مي دومره حوصله ونه ليدله نو ځكه
مي ځان غلى كړ.

خو زما د ورورۍ يوه خبره واوره چې دا كارونه كومه گټه
نه لري، تاته مي ځكه دا خبره ياده نه كړه تا وويل سي
لومړى ځل مي دى چې د هغې انجلۍ ليدو ته ځم خو دا ومنه
چې د پخوانيو خلكو يوه خبره ما له تا مخكې يو كميس زور
كړى.

ستا كيسې ته څه نا څه همداسې زما د مينې كيسه هم لږ سره
ورته والى لري.

ما مخكې د كابل جلال اباد پر لپن ډرپوري كوله يوه ورځ مي
يو فاميل دريس كابل ته يوږ ډېره بڼه كورنى وه په لاره لاره
يې را سره ډېر په خوږه لهجه چلند كوو خو ما په نه زړه

خواب ور کوه کله چې له موټر بنکته شولموبایل ترې زما
موټر کې پاتې شوی و.

زه هډه کې وم چې موټر کې مې د موبایل د زنگ غږ شو مخ
مخ مې چې ور وگرځوه شاته سیت کې د پښو خای کې ترې
موبایل ولیدلی و را جگ مې کړ او شمېرې ته مې خواب
ورکړ د هماغې کورنۍ له غړو یوه انجلۍ وه ویل یې مونږ
هماغه کورنۍ یو چې تا څو شېبې مخکې له ننگرهاره څخه
راوړو، دا موبایل زما دی او ستا موټر کې راڅخه پاتې شوی
دی که ته خای را وښايې زه به درشمه دا به دې لوی احسان
وي.

خای مې ور وخوډه زه تم خای کې ورته ولاړ وم شېبه په
شېبه به یې زنگونه را وهل خو ما ورته په بار بار همدا یوه
خبره کوله چې زه چېرته نه ځمه که مې ستا موبایل نه
درکوو نو له اوله مې شمېرې ته خواب نه کوو خو راشه زه
درته د عبدالحق څلور لارې ترڅنګ په فلاني تم خای کې ولاړ
یم.

کله چې راغله او زما صداقت یې ولید زخته ډېره مننه یې
کوله

موبایل می ورته ور کر په شیرینی کی یی د پپسو د راکولو
وراندیز وکر ما ورته وویل چی دا پښتون ولی نه ده چی زه
دی ستا موبایل تاته در وسپارم او په بدل کی یی له تا پپسی
واخلم هن دا ته او دا دی موبایل زه لارم خدای پامان.

کله می چی موبایل ورکر همداسی ترې روان شوم له شا یی
راپسی غږ وکر د شمپرې غوښتنه یی وکره.

په زړه می پېرې خبرې تېرې شوی خو خپله شمپره می ور
کره.

مادیکر قضا به و چی زنگ یی را ووهه سخته خوږه خوږه
غږېدله خو که احمده ربنتیا ووايم زما له انجونو سره دا
کیسی،گیلی او اخوا دی خوا معاملی خدای راستي که
خوښېدی خو نه پوهیږم چی دی انجلی ته می څنگه دومره
حوصله کوله.

خو وروره څه به دی سر په دردوم له همدې تېلفون بلا مړي
مو اړیکه بیښي سره کلکه شوه همدا ستا په شان یی زه هم د
لیدو لیوال وم زړه کی به می تل همدا کیسی تېرېدی را
تېرېدی چی کله به سره جوړه چکر ته لار شو خو په دی خبر
نه وم چی

مینه اول سړی پاچا کړي د ملنگی کچکول بیا وروسته ور کوینه

یوه ورځ یې زنگ را وکړ چې نن ما بنام زه او ته باید سره
وگورو زه لغمان کې وم په موبایل کې ترې ډېر وپوښتل خو
هېڅ یې خبره نه کوله ویل یې له نږدې چې راغلی زه او ته
به سره خبره وکړو.

کورنۍ کې هم خبره نه کړه او په سره غرمه د کابل په لور
روا شوم ماډیگر ما بنام به و چې بنار ته ورسېدم زنگ کې
ور وکړ د بنار په یو هوټل کې سره کېناستو په لومړي ځل
لیدو بیبني بل ډول شوی وم اخوا دې خوا کې لکه غل کتل را
کتل احساس کې دا و چې فقد نوی کابل ته راغلی ووسم 😊

سور اسویلی کې وکړ له ځان سره کې وویل احمده بچپش په
بڼه شي واورېدې دا خو له تا هم غټ اشق درې دی خو دا
سړی له هغې خوا داسې نه و چې دا څنگه داسې شتات دی
او ډېرې خبرې خبرې کوي؟

زر مي په خبرو کي ور ودانگل.

استاد کيسه دي هېره نسي زړه دي څه دي يو سگرتي نه
وهي را باندي؟

زما پلان دا و مالي د سگرتي په څښلو که تري دا کيسه سبيل
مري هېره سي لږ به مي مغز ارام ارام شي او د هغي انجلي
په اړه به فکر وکړم.

د ډرونتي بند ترڅنگ د سيند تر غاړي کپناستو، مالي ځا
شکر شي تري هېر سو خو د ظالم بچي په لاسونو سگرت
ډکوه او په خوله يي کيسه بيا شروع کړه.

احمد وروړه نو ته باور وکړه چې الله يو حسن ورکړی و
چي مکوه پوښتنه خو راحم زما خبرې ته چې هېڅ گټه نلري
اخر وي که اول قسم که يي خپله کړي.

که درته ووایم چي دا بنکلي نه دي دا ټول بي وفا دي خو بيا
به هم باور نه کوي خو خا مخامخ به در معلوم سي بيا به
زما دا خبره در ياده سي خو وخت به تېر وي.

خياا استاد کيسه دي پاتي شوه څه وشول چي انجلی دي
وکتہ.

هو هو رښتيا کله چي هوټل کي سره کښاستو په خبرو خبرو
کي بي له سترگو اوښکي را رواني شوي ويل بي چي

د لور قدي انجلی د ناول # Sadat: [5/29, 17:46]
يويتشمه برخه

پلارم مي ما د تره زوی ته ورکوي دا خو ورځي کيږي هغوي
مونږ کره جرگي ته زما لپاره راځي، او زما مينه له تا سره
ده زه خو له هغه سره واده نه کوم ستا پرېکړه څه ده؟

هغه د ځينو خبره له يو خوا ډانگ له بل خوا پيرانگ

زما کورنی زما د پتی مینی په اړه هېڅ خبر نه ول او دا زړه
می هم نه درلوده چې زه دې پردی لور په داسې طریقه یوسم
چې پښتنه ټولنه یې هېڅ نه مني.

خو مجبور وم ځکه یوه انجلی دومره زړه کوي چې له ما
سره دې د مینی په پار له کوره ووځي.

خو ورته ورته می وویل.

گوره گرانی ستا د خبرې په اخر او اوله سم پو شوم چې ستا
مقصد له دې خبرې څه؟

خو یوه خبره درته وکړم چې دا زختی تنگی او ننوای لري
زه هم پښتون یم او ته هم یوه پښتنه پیغله یې دا چاره به
سمه نه وي که زه او ته سره له تښتېدو وروسته واده هم
وکړو خو ژوند به مو هغه ژوند نه وي کوم چې زه او ته یې
په خیال کې سره لرو.

ډېرې خبرې مې ورته وکړې خو نه يې منله ويل يې زه نور
نه پوهيږم هغه هلک مې خوښ نه دی نور چې ته هره لاره
کوي هغه تا پورې اړه لري.

يو دم له خپل ځايه پاڅېده لکه يو جگره مار سړی چې بل ته
غوصه وي او اختار ورکوي هماغه ډول يې په تېزه لهجه
وويل که هغه هلک ته يې ورکړم بيا که مې په ځان هر څه
وکړل هغه به مې کړي وي.

ماښام قضا مې له هغه ځايه حرکت وکړ هډې ته نږدې مې د
يو ملگري کور و هغه کره شپې پاتې شوم کورنۍ ته مې خبر
ورکړ چې زه نن شپه نه راځم.

په ژوند کې مې دا لومړی ځل و چې ملگري کره شپې ته ځم
دا مې په مينه کې لومړی کار و.

ټوله شپه مې همداسې په فکرونو فکرونو په ناسته تېره کړه
له يوې خوا خپلې غريبې کورنۍ ته فکر وړی وم چې پلار،
مور او وروڼه به دا را سره ومني چې زه دې د هغوي له

پريکري پرته داسي کار تر سره کړم چې زما کورنۍ دې سبا
په ټولنه او قام کې بڼه ياده نه شي.

خو په يواځې ځان مي لويه فيصله وکړه او هغې انجلۍ سره
لاس په لاس شوم وعده مي ور سره وکړه چې دواړه به يو
بل نه پريردو.

څو څو ځلي د انجلۍ د کور له مخې مي ډېر ريباران وشړل
ان د تره زوی ته مي هم ورته گواښ وکړ.

يوه ورځ مي خپله کورنۍ ور وليږله کله چې کورنۍ مي بېرته
را ستانه شول سخت خوښ ول ما ترې وپوښتل چې خبره
څنگه شوه خلکو هو وکړل او که نه؟

مور مي د انجلۍ سخت صفت وکړ ويل يې زويه لا خو لومړی
ځل دی خو د کورنۍ رضا يې راته ښکاري چې هو ووايي خو
گورو به چې څه خدای ته منظور وي.

سخت خوښ وم د مور خبرو مي زړه لږ را ډاډه كړ.

خو له ورځو يوه ورځ يې زنگ را وکړ زه نغمان کي وم کله
مي چي جواب ورکړ راته يې وويل چي يو لس زره روپي مي
تر سبا پکاري دي.

ما ورته وويل سمه ده زه به يې وگورم.

مونږ له کوچني والي پلار خلکو سره دومره نه و پري ايښي
او نه مو له کلي ښار ته دومره تگ را تگ کوه، نو دومره
اړيکه مي چا سره نه درلوده.

خو دومره ملگري مي هم ښار کي نه درلوده چي زه دي تري
پسې د يوي ورځي لپاره وغواړم او د کلي خلک خو اسي هم
پولي ترق ته ناست وي.

بنار کي مي دوه نږدي ياران ول له هغوي مي د پيسو
غوښتنه وکړه هغوي وويل چي يوه ورځ کي خو نه کيږي
خو که سبا بل سبا دي پکاري وي نو پيدا به يي کړو.

هغې انجلۍ چي کله سبا زنگ را وکړ چي پيسي دي څنگه
کړي؟

ما ورته وويل زه خو گراني خپله له يوې غريبې کورنۍ څخه
يم زما له وسه دومره پيسي پيدا کول پوره نه ول نو يو څو
ملگرو ته مي وويل هغوي ويل چي نن خو نشته خو سبا يا بل
سبا يي پيدا کولى شو سم له له لاسه د همدغو خبرو ورسته
يې راته په قهرجنه لهجه وويل چي ته دومره پيسي پيدا کولى
نه شي نو ما به څه وساتي نور زنگ را ونه وهي زه خو څه
خدای وهلي نه يم.

زما زړه نو دا و چي ځا دا خو مي مينه ده پاکه خبره به ورته
وکړم چي ما سره پيسي نه وي او ملگرو مي دغسي خبره
وکړه.

په زغرده جواب يې سخت خفه کړم ما هم ورته وويل
چې.....دوام لري بله برخه هم شته

[5/29, 17:47] Sadat:

د لور قدي انجلی د ناول دوه ويشتمه برخه#

چې مينه تر مطلبه شوه دا تر منزله نه رسي.

خو دا خبره واوره چې زما په ژوند دې ستري لوبې وکړي زه
به دې په ژوند کې ونه بښم او تاته وایم چې داسې کار له بل
چا سره ونه کړي ممکن ډېر تاوان وکړي زه خو غريب
انسان يم څه مې له وسه پوره نه دي او څه چې تاسو غوندي
خلکو سره کول پکار دي هغه مې وجدان نه مني.

او هو استاد دومره ناخواني يې کړي؟

هو احمده کيسه مې درته وکړه دا خلک وفانه لري نو ځکه
درته وایم چې له دې کيسو تېر شه!

خو که استاد یوه خبره وکړم ستا کورنۍ په تاا خبره نه وه
چې ته له هغې انجلۍ سره لېن او ډېن لري خو زه بیا سم
روان یې اغه په ساده اصطلاح کاتگریټي کار می کړی په تاا
اغه انجلۍ خبره نه وه چې ته دومره غریب یې خو خالي
ډرپوري یې درته کتلې وه او زما کیسه بیا بڼکاره ده هغه
انجلۍ خبره ده چې زه د هندو شاگرد یم او ما ورته د خپلې
غریبې هم ویلي.

څه ووایم احمده ما خو درته وویل نور ستا خوبنه!

سگریټي نه یې لوخړې پورته کړې څادر ته یې ټک ورکړ په
راسته لاس یې په چپه اوځه څادر واچوه او موټر ته پورته
شو.

حرکت مو بیا ننگرهار طرف وکړ حنا ګک مسج را وکړ.

احمدو چپرته یې؟

سلام ژوند مي لاره كي يم همدا شپبه له درونتي تونل تپر
شوم کور ته خم.

او ليونيه لا تللی نه يي تا خو ويل چي زه بپرته خم چپرته
تللی وي؟

هو ويلي مي ول خو ستا له ليدو مخکي مي بنار كي د تره له
زوی سره مخ شوم هغه دپر کلک شو خو شپبو لپاره کلي ته
هم لارم هغوو بيا غرمي ته هم تم کرم بيا مي ماديگر قضا له
هغه حايه حرکت وکړ خو دا دی اوس رسيرم کومه د اندېښني
خبره نه ده.

سمه ده خو چي ورسپدي بيا خبر راکړه.

سمه ده خو ای قواري کور كي خو درته کوم مشکل پيدا نه
شو.

ناااا هېڅ خبره نه وه هغوي پر ما ډېر باور لري انشالله هېڅ
ستونزه نه ده ته بېغمه اوسه.

بنياا بنياا خو يوه پوښتنه کومه هغې ماشومي انجلۍ په اړه
مي درنه ډېر وپوښتل خو تا ځواب را نه کړ اغه څوک ده؟

بدرنگو اغه مي خورزه ده ډېره نازولي ده زه چې هر ځای ته
ځم هغه له ځان سره وړم ډېره خوږه انجلۍ ده او بله ده چې
يتميه هم ده نو ځکه پرې ډېر پام کوو او ټولو ته خوږه او
گرانه هم ده.

اوف سخت دي خفه کړم ولي په پلار يې څه شوي؟

احمد ه څه به اوس درته کيسه کوم ستړی به هم يې خو لنډه
دا چې پلار يې په طالبانو کې وو دنده يې درلوده يوه شپه يې
پر اوتاق چاپه شوه جنگ شوی و او دا له څو نورو ملگرو
سره شهيد شوی و دا ترې د مور په خپته کې يتميه پاتي شوه
خور مي اوس له مونږ سره ژوند کوي نو ځکه دا ډېره
نازولي ده.

بنیادا بنیادا رب دی هغه وبنی تاسو ته د زړه صبر دی انجلی
ته زخت خفه شوم خدای دی رحم وکړي.

امین امین څه به وکړو داسې دپرای ځوانان مو شهیدان شول
دپرای مورگانې بوري او خوښې کوندي شوي د حسنا جاني
په څپر داسې دپر ماشومان یتیمان شول او د پلار له مینې بی
برخي شول خو خدای دی هېواد کې روانه جگره نوره
ودروي او رب دی امن او سوله راوړي.

امین خو حنا یوه خبره وکړم ما اوله کې داسې فکر وکړ سي
دا دی نور ده په اول ځل لیدو یې سخت بی فکره شوم مالي
خبر بېره می غرقه شوه 😊

ناا قواري زه لا وړه انجلی یمه.

سهی ده سهی ده له ما دوه کاله مشره یې سي خبره اوسي.

ناا ته د ډپر عمر يې اسي دي خان ته تمه ده 😊

ای ای استاد پام پام.

اه اه پېنه مي اوف خدایه 😞

اخ اخ موري سر مي 😞

[5/29, 17:47] Sadat: :

#د_لور_قدي_انجلی_د_کتاب_درويشتمه_برخه 😊

ای ای استاد پام پام.

اه اه پېنه مي اوف خدای

اخ اخ موري

د دي درد ناکو څريکو له کولو وروسته پوه شوی نه وم چې
څه وشول؟

چا پورته کرم ؟

چبرته يي راوري يم؟

هېڅ پوه شوی نه وم په ټوله لاره کې مي سترگي خلاصې
کړې نه وې بي هوبنه وم.

کله چې په هوبن شوم په بستر کې پروت وم د خوني دروازي
ته مي سترگي کړې کوچني ورور مي عطاا ولاړ و.

له بستر مي د جيگېدو کوشش کوه چې عطاا را منډه کړه.
په سينه يي زور کړم او له جيگېدو يي منع کړم.

ببرته په خای پرېوتم خو کله مي چې خپلې پښې ته فکر شو
ور ومي کتل پښه مي په گچو کې کلکه تاوه وه.
له عطاا مي پوښتنه وکړ چې پر ما څه شوي؟

مشر تره مي د عطاا پر خای خواب راکړ.

احمدہ زویہ ستا پہ شمپری ماڏیگر ماڻنام ماتہ زنگ راغی
چی دی شمپری والا تکر کری او د سرک تر غاری پروت
دی.

د حای معلومات می تری وکر او ته می بیا دلته صحت عامی
ته راوستی.

پڻہ دی ماتہ شوی نور خدای خپر کری انشالله بڻہ یی
اوس!

فکر کوم ته موتر کی چپرته تلی وی؟

د دی پوڻنتی په اورپدو می سترگو ریپدل شروع کر پلار می
هم ولاړ و.

خو شیبی چپ پاتی شوم عطاا ته می سترگو کی زیر زیر
وکتل حکه یواھی هماغه خبر و چی زه لغمان ته تلی وم او
مونږ پلار ته دروغ ویلی نه شول مالی که زه دروغ ووايم
هسی ناا وروسته له عطاا پوڻنته وکری او یا پوڻنته یی
کری وی او هغه ورته ویلی وسي چی دا لغمان ته تلی و

مالي هسي ناا بي باوره شم ورته، خو په سترگو كي عطاا
پوه كرم چي هېڅ خبره نه ده.

ورته مي وويل هو هو كاكا يو ملگري خواته پرونتي بازار ته
تلي وم چكر ته.

هو زويه ما هم له هماغه خايه را پورته كړي، خو د شكر
خاي دي چي خدای ساتلي يي.

مننه كاكا!

پلار مي هم څو خبري وكړي، ټول اخوا دي خوا ودرېدل عطا
ته مي غږ كړ.

اي د غوازو دي خوا راشه.

تيلفون مي څه شو چي د وړېنډار پوښتنه دي وكړم.

نه پوهيرم لالا دادا وويل چې احمد سره جب كې هېڅ نه ول
چا تري لكچي ويستي دي.

بناا راکړه خپل موبایل دی.!

هن هن واخله خو گوره ټولي لس روپي پکې دي.

اي شوده ستا خو هر وخت موبایل کې پېسي نه وي.

سمه ده سمه ده فقد دوه پېغامونه کوم ورته.

کله چې موټر ټکر شو څو شېبې مې سترگو کار کو خو نور
پو شوي نه وم چې څه شوي هماغله په موټر کې دننه بي
هوښه شوي وم فکر کوم کله چې خلکو له موټر ويستلم کوم
خدا نا ترسه مې له جب شېبان پټ کړي ول هغه پخواني خلک
وايي.

عالم په څه سپد عالم په څه 😊

مونږ له مرگ او ژوند سره لاس او گړپوان و او هغه غل ارم
چوت رانه جب ووهه. 😊

د عطاا له شمپري مي حناا ته...

پلار او ترونو مي مشوره وکړه چې راته يي وويل سبا سهار
به حرکت وکړو او پاکستان ته به دي يوسو نن شپه به دي د
ترور خاوند ته زنگ وکړو چې سهار وخته طورخم ته راشي.

د دي خبرو په اورېدو سخت خواشيني شوم ځکه له حناا
پرته زه هېڅ وم زړه او ځان مي هغي انجلی پوري تړل شوي
ول بېلتون يي د ماهي ژوند ته ورته ول هغه دا مهال ماته
اوبه گرځېدلي وه او زه لکه ماهی وم.

خو بايد يو څه داسې بهانه مي جوړه کړي وي چې حناا دي
پر ما پوه نشي تر څو زه بېرته له پاکستان راحم.

زه پوهېدم چې پاکستان کې ممکن تر ډېر وخته شمېره تر
لاسه نه کړم ځکه ملګرو به ويل چې هلته پرته له تذکیرې
سیمکار تونه نه خرڅیږي او ما دا نه غوښتل چې د حناا تر
غوښتو دې پر ما هر څوک خبر سي.

شپې نا وخت يې پیغام را وکړ.

احمدہ سلام!

احمدہ زمونږ د یوې نږدې خپلوانې کوژدن ده رابعه هم
راغلي ټولې انجونې راټولې شوي او په گډه له چمبې سره
ټپې کوي رابعه او یوه د تره لور مې زما او ستا د مینې په
اړه خبر دي زه د دیوال یوې څنډې ته ناسته يم هغوي په وار
وار همدا ټپه کوي.

دا فلانکی مې د لاس گوته

دا فلانکی پکې غمی کیږده زرگره

خندا مي وکړه ورته مي وويل نو قواري ته چيشي ته ناسته
يي لاره شه يو څو لاسونه خو واچوه کنه!

هاهاها نا احمده بده ده ناست خلک به څه وايي چي دا
ژورنالسته وگوره او گدا ته يي وگوره 😊

د حنااا هره خبره يوه نړی سکون داره خبره وه فکر مي
همدا کوه که زه له حنااا لږ لري هم شم ممکن ناروغي مي لا
زياته شي خو مجبور وم بايد تللی وی ځکه زما د سر خطر
تر لږه لږه و.

خو شپي نا وخته مي ورته وويل

د لور قدي انجلی (ناول) # [5/29, 17:47] Sadat: #
څلورويشتمه برخه

وراندې کونکي سیدادریس سادات

حناا گک مي زه سبا ممکن له خپل تره سره پاکستان ته لار
شم د هغه څه کار دی کېدای سي شمېره مي د څه مودې لپاره
بنده شي دا خبره مي ځکه درته وکړه چې اندېښنه دي نشي.

احمدہ خېريت دی څه ته ځي؟

هېڅ هسي هغه وويل راءه چکر به درکړم تره مي بار بري
موټر لري کېدای شي سبا يي څه بار کړي وي.
خو دومره وخت نه نيسي.

سمه ده احمدہ خو که دي د چا شمېره واخيسته احوال راکوه
زه به حتماً په اندېښني کي ووسم.

سمه ده ليونى ته مه اندېښمنه کپړه همدې لپاره مي درته
وويل چې سبا بيا اندېښنه ونه کړي خو ته چې دا خبرې کوي
له تاا به زه زيات اندېښمن يم قواري

خيااا سمه ده!

خو احمده د اندېښنې خبره ځکه کوم چې زه بغير له تاا څوک لرم؟

خو يو ته يې چې زه دې په نوم او مينې ژوند کوم مخکې که هر څه و هغه فقد تاا پورې اړ ول او زه چې څه وم هغه ما پورې اړ ول خو اوس زه يواځې حناا نه يم او نه ته يو احمد يې ته په دې پوښه چې حناا اوس دوه برخې شوي چې يوه برخه يې ته بدرنگو او بله برخه يې دا خوش بخته حنااا چې تاا لري.

سمه ده حناا همداسې چې تاا وويل زه هم اوس دا فکر نه کوم چې زه دې يواځې ووسم ستا شتون ډېر ډاډ راکوي خدای دې تاا راته لري.

ته دعاا کوه انشالله خپر به وي.

سمه ده خو گوره ځنډ ونه کړې کوشش وکړه چې زر له هغه حايه راشي خو که زما مني مه ځه!

ژوند مي ستا خبره هم سمه ده ضرور نه ول چي زه دي لار
شم خو دا لومړي حل دي چي تره مي رانه غوښتنه كړي كه
يي ونه منم ممكن خفه سي.

سمه ده سمه ده اي ژوند مي هېڅ مي زړه نه كيږي چي
خدای پاماني درڅخه واخلم خو بايد ويده شي چي سبا ناجور
نسي او لاره كي دي صحت خراب نسي.

ژوند مي ته هم بڼه وايي زه به هم ويده شم چي سباا سهار
وخته خو او ته هم ويده شه چي سبا به پوهنتون ته ځي؛

هو هو بيښي سمه ده د اوس لپاره بڼه وخت او بڼه خوب
زندگي مي.

زه دژ سبا سهار له خوبه را ويښوم.

سمه ده بڼه شپه بڼه خوب!!!!!!

کله چې حناا سره مي خدای پاماني وکړه نه پوهيږم څه
وشول يو دم مي له دواړو سترگو اوښکي را رواني شوي له
خان سره مي سخت غلي غلي وژړل د حناا خبرو بيښي په
زړه نازک کړم همداسي مي سر په بستر او سترگي مي
اوښلني ويده شوي وم.

سهار د حناا په پيغام را پاڅېدم ساعت ته مي وکتل بيښي
وخته وه.

حناا گک ته مي وليکل

اي قواري لکچي ټوله شپه دي سترگي پټي شوي نه وي
دومره وخته دي پيغام را وکړ؟

احمد ه که رښتيا ووايم هېڅ مي سترگي پټي شوي نه دي ټوله
شپه مي همدا فکر کوه چې پرته له احمد به يوه ورځ څه څو
شېبي څه ډول تېري شي.

اوففف قواري مه مي زوروه زه خو څه په اوږود مسافرت نه
خم سي بيا دي را نشم خو فقد څو ورځي به وي او بېرته به
روغ رمت انشالله راشم.

احمد ته خو وايي خو زه ډېر بد خوبونه وينم تېره ورځ مي
هم درته وويل چې هلکه په ځان پام کوه خو نه پوهيږم ته
ولي داسي کوي خو احمده ستا دا تگ راته څه بڼه انځور نه
تر سترگو کوي چې څه به وشي؟

هېڅ خبره نه ده ته دعاا کوه انشالله روغ رمت به بېرته ستا
احمد ستا د سترگو په وړاندي بيا ودرېږي!!!

کاش کاش ژوند مي

مونږ سره په خبرو بوخت و چې عطاا په پتو سترگو غږ را
وگر لالا پلار وايي يو څوک دي پوښتنې ته راغلي را وپښ
شه.

بنياءا بنياءا خود غوا زو دلته راشه؛

اوفف لالا خوب مي راخي دي شيت سهار كي بيا څه راباندي
راغواړي!؟

لوده مکه دلته راشه سخت راباندي خوږ ولگېدي چي بڼکل
دي کرم نظر نسي د غوا زو

امم لالا نن څه خبره ده څنگه لکچي په راسه ډډه را پاڅېدلی
يي

نور بيا..!!

د لور قدي انجلی (ناول) پنځه # Sadat: [5/29, 17:47]
ويشتمه برخه

وراندي کوونکي سیدادریس سادات

هاهاهاهاها راشه راشه غپړ ته ورک مي

عطاا گک سره مي نن سخته مينه وکړه بيا ژوند کولو ته مي
بيښي تمه نه وه د حناا په اړه مي ځيني سپارښتني هم ورته
وکړي ځکه د سر عمليات تر ډېره خطرناکه وي ان د مرگ
امکان هم پکې وي.

په گوډه پښه له خپل ځای پورته شوم کله چې حجرې ته لارم
د کوټې په يو کونج کې هماغه استاد ناست و له کوم سره چې
ما يو ځای ټکر کړی و.

زما په ليدو له خپل ځای را پورته شو او زما په لوري يې را
منډه کړه زما لاس يې خپل غاړه کې واچوه او په قدم قدم يې
د ناستي ځای ته يوړم.

په خندانه لهجه مي ورته وويل استاد زما خو بيښي هېر وي
ته څنگه يې هو رښتيا دا څه کيسه وشوه.

خپل د اوږې لونگک يې په خپل تندي را کش کړ، لستوني يې
بد وهل، وړه خندا يې وکړه، ويل يې احمده بلا وه، خو هغه د
چا خبره برکت يې نه و، خو شکر چې ته خدای ساتلی يې.

نااا استاد هسي مي وويل ته خو به بڼه يې ماته خو هغه
صحنه داسي سمه په ياد نه ده.

احمده که درته ووايم زه زخمي شوی نه وم خو بي هوبڼه
شوی وم خو کله چې ما سترگي را خلاصې کړې په بستر کې
پروت وم ما ډېر کوشش وکړ چې د حادثې حای ته همداغه
شېبه بېرته راشم ستا په اړه زخت اندېښمن وم خو چا اجازه
را نه کړه خو زمونږ خپلوانو کله مو تر راوړه هغوي ته چا
ويلي ول چې يو بل کس هم له ډرپور سره و او هغه هم خلکو
شفاخاني ته يوړ.

وروسته مي ستا په اړه ډېرې پوښتنې وکړې خو هېڅ کوم
درک مي پېدا نه کړ خو هغه ورځ هډه کې يو ملگري ستاسو
د کور ادرس راکړ ما بڼام نا وخته و چې له لغمان راغلم بيا
مي له خان سره اراده دا وکړه چې سبا به حتماً ستا پوښتنې
ته درځم او اوس دا دی په شين سهار راغلم خو شکر دی
چې خدای له مرگ ته هم ساتلی يې.

هاهاهاهاهاهاها مننه استاد کور ودان هېڅ خبره نه ده
تاسو هسي ځان په زحمت کړي.

په همدې حال احوال سره لکيا و چې پلار مي غږ را وکړ.

احمدہ راءه چې څو کاکا دي موټر را وړی چې نا وخته
کيږي.

سمه ده پلاره در غلم.

له کور د وتلو په وخت کې زمونږ په کور کې چغې او شور
شو ته و اا تازه مری شوی وي په چيغو چيغو له کوره ووتلم
د کورنۍ غږي مي هم په همدې فکر و چې خدای خبر احمد
به بيا ووينو يا نه؟

له کور مو حرکت وکړ په لاره لاره مي حنااا سره ډېر
پېغامونه وکړل.

مرگ می سترگو سترگو ته کپده حنااا ته می وویل
د_لور_قدی_انجلی_(ناول) # Sadat: [5/29, 17:47]
شپرویشتمه برخه

وړاندي کونکي سیدادریس سادات

له کور مو حرکت وکړ په لاره لاره می حنااا سره ډپر
پېغامونه وکړل.

مرگ می سترگو سترگو ته کپده حنااا ته می وویل.

حنااا که دی غمجنی تپي زده وي په لاره لاره یی راته را
لیزه!

سمه ده خو زندگي می که ستا زده وي ته یی هم را لیره
داسی به دی زره هم تنگ نه شي.

هاهاها ستا مطلب تکی جنگي در سره وکړم؟

هاهاها هو نو

خيااا سمه زه يي اول وايم ته يي په بدل كي جوابي تپه را
ليزه

هاهاها سمه ده سمه ده ته يي پېل كړه!

په رنځ اخته په بستر پروت يم
جانان مي بڼه په حال خبر دي نه راحينه

حناااا.

خدای دي د خولي لاري دارو كړه
در تللي نه شمه دعااا درته كومه

احمد.

مور ته رانجه په لاس كي نه وم
ستاسو خخلي تر دېرانه پوري وړمه

حنا!!!

په سر درنه لويپته نه وم
درني درني خبري ستا د دادا ورمه
احمد

راځه چي دواړه سره لار شو
يا به ياران شو يا به دواړه خاوري شونه

حنااا

په پلار مي بله جرگه وکړه
که در يي نه کړم بيا به ستا رځاااا کومه

احمد

لاليه پورته شه غږ وکړه
د ستر تبي دي تکوم راغلي يمه

حنا

لالیه سترگو کی می ته یی
چی د لپور کت ته ورخم سترگی ترمه

هاهاهاها څه وشول حنا!!!!؟

احمد نور یی نشم لیکلی نور می له ژړا سترگو درد وکړ
احمده خپر دی په ځان پام کوه!!!

او هو جان می ما درته وویل کنه ته بپغمه اوسه او ای
قواری دا هر وخت د ژړا خبرې مه کوه دلته می تره ناست
دی بیا به وایی چی دا هلک لکچی زیره تنگی او ماشوم دی
وخانده ژوند می دنیا غم ته نه ده خو دا چی مونږ یی په
زوره په ځان سور تنور کوو دا زمونږ خپل لیونتوب دی زه
شکر له رب کوم چی ستا غوندي یوه شهزادگی لرم چی زما
فکر ور سره دی

بنااا سمه نه ژارم خو چي ډپر خند ونه کړي!!

نه يي کوم بابا بپرته انشالله خپلي شهزادگي لپاره هم زر
راخم.

ای احمده يوه خبره وکړم؟

هو هو جان مي خبريت دی کومه خبره!

احمده هغه ورځ دي د تره زوی زنگ کړی و.

بنيانااا کوم تره زوی مي ځان يي معرفي نه کړ؟

ما خو ليدلي نه دي خو ويل يي احسان الله همت يار يم!

بنیاااا بنیاااا هغه ډپر بڼه هلک دی ما ستا شمپره ورته
ورکړې وه مالي زنگ ور ووهه. که څه کار دي و هغه در
سره مرسته کوي.

سمه ده که و حتماً يې ورته وایم، خو احمده ډپر بڼه بڼه
غږېده

هاهاهاها مطلب څه يې ويل؟

ويل يې زه د احمد د مشر تره زوی يم احمد ستا شمپره راکړه
ويل يې دي شمپري والا سره که هر ډول خدمت و نو مرسته
وکړه نو ورپنډار همدا مي شمپره ده که هر خدمت و زه
همدلته يم زنگ را ووهه زه در رسيروم.

مننه مي تري وکړه خو ای قواري دا ورپنډار تا ورته ويلي
ووایه؟

هاهاها نااا بدرنگي هغه شوخي در سره کړې او هو
رېنتيااا ولي ورېندار يې کنه د هغوي

امممم ورېندار

هاهاها خيااا سمدې چې ته پرې خفه کيږي نور به يې نه
وايي درته خو که هره خبره وه احسان ته زنگ ووهه هغه
درځي.

ناااا احمدو مي نه خفه کيږم بڼه کوي چې راته يې وايي زه
خو اوس هسي هم ستاااا يم

اي حناااا ته صبر زه بېرته پېغام کوم صبر صبر څو شپې!!!

احمدې څه وشول؟

احمدې ځواب را څه خبره ده؟

احمدہ تاتہ وایم خبرہ دی ونہ کرہ خہ دی وه هلکھ؟

نوربیا..!!

د_لور_قدي_انجلی_ناول_اووه # Sadat: [5/29, 17:47]
ويشتمه برخه

وراندې کوونکي سيدادريس سادات

بينه غوارم حناا د تره زوی مي زنگ کړی و هغه سره مي
خبرې کولې.

اوف اوف احمده هر خل په ور خطايي خداي پاماني کوي او
زما خبرو ته خواب هم نه راکوي بيا

قواري خو دلته مي خبرې کولي کنااا ستا په اړه يې ويلې چې
زنگ مي ور کړی و.

خياااا خياااا کوم حای ته ورسېدي؟

په کرار کرار روان یو انشالله غرمی مهال به ورسپړو اوس
لا لاره کې یو، ته دې درسونو ته فکر کوه.

سمه ده زه هم پوهنتون ته نږدې یمه چې کله رخصت شوو
که شمېره دې خلاصه و بیا خبرې کوو ته تهدي په حان دې
پام کوه.

ای زندگي مي له پاکستان څه درته راوړم ته څه نه غواړي
له خپل احمدو دي؟

ژوند مي دا چې ته پخپل لار شي او پخپل راشي دا ماته هر
څه دي.

زه له تااا هېڅ ډالی نه غواړم ته د رب له لوري ماته له هر
څه بهتره ډالی یې زه هېڅ ډالی نه غواړم بس صرف تااا

غوارم زه مي خپل احمد تر هري دالي بهتر گنم لب يو احمدو
احمدو مي .

حنااا ته مي په لومړيو كي ويلي ول چې زه پوهنتون هم وایم
دا خبر مي حكه كړې وه چې د اړيكې مو لومړی څو ورځي
وي فكر مي د دي خبرې په اړه دا و چې شايد حنااا خپل ځان
ته ورته تعليم كړي محصل ځوان خوښ كړي حكه تعليم
كړي انجونې ټيټو تعليمونو والا هلکان نه خوښوي هر وخت
به مي دي خبرې ته فكر و چې له خولې مي په دي اړه كومه
خبره حنااا ته ونه وځي چې هغه دي بيا د پوهنتون پوښتنه
وكړي خو هغه ځيني خلك متل كوي چې.

خپله ژبه هم كلا ده هم بلا

دي خبرو ته مي هېڅ فكر نه و ماورته وليكل.

هاهاهاها دا لف يو څه ته وايي؟

او هو بدرنگو لومړی ځل دی چې په بنار کې د لوي شوي او
محصل ځوان له خولي دا خبره اورم چې لف يو څه ته وايي

هاهاهاهاها د څه محصل؟

قواري ته پوهنتون کې نه يې تااا خو وويل چې زه محصل
يم.

حناااا ډېره بېننه غواړم دا خبره مې تر ننه پته کړې وه خو
اوس چې خبره شوې درته يې وايم.
زه له بنونځي فارغ يم خو لا مې پوهنتون شروع کړی نه
دی.

احمد ه نو ولي دې شروع نه کړ په تااا خو وخت تېرېږي.

حناااا مونږ ډېره غريبه کورنۍ يو که درته كيسه وکړم ممکن
ستا د پوهنتون تر رخصتېدو هم خالصه نشي خو لنډه يې
درته داسې وايم چې

کله زه او مشر ورور مي له بنونځي فارغ شو د څه مشکلاتو له امله مونږ لغمان ته کډه شو حناا له تاا دي څه پټه وي پلار مي د زړه تکليف پيدا کړ مونږ له کوچني والي ان د بنونځي تر خلاصېدو پلار کار ته پرې ايښي نه و خو داسي ژوند مو هم نه دی کړی لکه څه ډول چې د ژوند کولو او درس ويلو معيار وي.

په هماغه وخت کې چې زه بنونځي کې وم کله به مي کتاب نه و کله کتابچه خو خپله بېرې مو پر مخ روانه کړې وه او په کمو امکاناتو به مو بسنه کوله خو دا ماته مو ونه منله چې مونږ دي بنونځي د غربت له امله پريږدو کله چې د پلار له مريضی وروسته لغمان ته لاړو هلته د يو تره کور کې ميشت شو مونږ کله کار کړی نه و او پلار مي له ناروغی کېږده هماغه ورځ وه چې د کورنی درد دي ته اړ کړو چې لاس دي پولی کړو او نور دي ملا کار کولو ته وتړو.

زه او مشر ورور مي په کلي کې له يو موټروان سره په دي بوخت شو چې په ورځ کې دي په سل کدارو يو موټر تيره له سيند بار کړو هره ورځ به مو همدا ډول څلور پېنځه موټرونه بارول کوچنی ورور مي له مونږ جلا په ننګرهار کې زرنج چلوو همدا ډول مو ژوند يو څه روان و خو چاره مو نه کېده

يوه ورخ مي يو ملگري زنگ را وکړ چي احمده رايه په
ننگرهار کي مي درته کار پيدا کړی کله چي زه له لغمان
راغلم دلته يي له همدې هندو سره په دوه سوه کدارو شاگرد
کړم.

ما په تود لمر کي د تيرو کار کړی و دا راته څه اسانه بنکاره
کېده خو داسي هم نه ول مطلب مي په درمسال کي کار کول
هم ستر هنر او حوصله غواړي هغه د چا خبره چپرته خپل
سری کار او چپرته د بل تر واک لاندې خو مجبور وم هره
سخته مي زغمله د ورځي لخوا به دوکان کي وم او شپي به
بابا کره تللم غربت بيبي له کور لري کړي و ټوله کورنۍ مو
شيندل شوی وه پلار مور او کوچني ورونه مي لغمان کي ول
زه او يو بل ورور مي دلته په کار اخته و نو ځکه را څخه د
پوهنتون ويل پاتي شول خو که ژوند و او له پاکستان پخپل
راغلم انشاالله شروع کوم يي خو ای قواري ستا په خوبنه به
پوهنځی وایم هر پوهنځی چي ستا خوښ و هماغه هماغه
وايم

احمدہ سخته دی خفه کرم له سترگو می بی واکه او بی بی

ژوند می

مینہ زره پوری تری وی نه دیو انسان تعلیم پوری، او نه
پسپی پوری.

احمدہ ته زما ژوند کی د انسان په جامه کی یوه فریبته یی
احمدہ تاا راته ژوند کول زده کړی احمدہ تاا په دی پوه کړی
یم چی انسان ته دی په کومه سترگه وکتل شی احمدہ ته
پوهیږی تاا یو مات وجود را جوړ کړی نو ووايه له دی نور
څه زیات و غواړم

کور ودان حناا خو ما دروغ درته ځکه وویل چی ممکن ته
زما غوښتنه په دی خاطر رد کړی چی زه پوهنتون کی نه یم
او ته یو محصله یی زما په فکر کی داسی ول چی ته به هم د
نورو انجونو په څېر د خپل ژوند ملگری داسی کس وټاکي
چی تا سره یی تحصیلی درجه برابره وی او مالداره وی نو
ځکه خو بښنه غواړم.

احمدہ د غریبی او پیسه داری خبره خو پام بیا ونه کړې او د
انجونو په اړه دې وویل زه له هغو انجونو نه یم چې دوه
مخه دې ولري او د هلکانو په احساساتو دې لوبې وکړي او
د څو پیسو لپاره دې ورته جانان او قربان وکړي خو دا په یاد
لره که زه مړه هم یم یواځې په ژبه به می ستا د مینې ذکر
وي زه پښتنه یم او پښتانه هېڅ وخت له خپلې ژبې نه اوړي
ستا دا غربت ماته له ډېرو پیسو محترم دی ستا د خټو کور
زه په محلونو نه ورکوم ته زما احمد یې او زما احمد ماته
شهزاده دی.

هاهاها قربان هغه ستااا خبره لف یو

#یادونه : دا ناول چی لیکوال نامعلومه دی تر همدی خایه
راعلی نوری برخی هم لرم خو وس لپاره نشته له ټولو څخه
هیله کوم چی په زړه غټه تیره گیردی که ژوند وو انشالله
نور ناولونه هم راسره سته هغه ته په تمعه سی
زه به همیش دا کوشش کوم چی تاسی دلته بنایسته بنایسته
ناولی ولولی

او چی کله دا ناول پاتی برخی راغلی نو اول به یی تاسی
لولی
په دی هیله چی خفه شوی نه وی

ستاسی ورور سیدادریس سادات

[https://chat.whatsapp.com/KwBk2N7x2EzKdT
3L9ENDu9](https://chat.whatsapp.com/KwBk2N7x2EzKdT3L9ENDu9)

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**